

Barban, prosinac 2008. • Broj: 22 • Godina VIII.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

*Sričan Božić i
Novo 2009. lito*

Sveti Nikola – Dan Općine Barban

Sveti Nikola je zaštitnik Općine Barban i Župe Barban. Kao i svake godine, na dan Sv.Nikole, 06. prosinca, održat će se svečana sjednica Općinskog vijeća Općine Barban. Istoga dana, u prijepodnevnim satima održat će se u župnoj crkvi Sv.Nikole u Barbanu svečana koncelebrirana sveta misa.

Svečana sjednica Općinskog vijeća će se održati u sportskoj dvorani nove Osnovne škole u Barbanu. U uvodnom dijelu će nastupiti djeca barbanskoga Vrtića i Osnovne škole Barban. Na sjednici će se uručiti javna priznanja Općine Barban za 2008. god. i to: Počasni građanin Općine Barban: Zdenka Višković – Vukić; Nagrada Općine Barban: Javna vatrogasnja postrojba Pulai NK Omladinac 1952 Barban, Barban; Plaketa Općine Barban: Nives Trošt. Općina Barban i Općina Viškovo će, temeljem dosadašnje dobre suradnje, potpisati Pismo namjere o prijateljstvu i suradnji

Nastavak uređenja Društvenih domova

U proteklih nekoliko mjeseci, Općina Barban je nastavila s uređenjem Društvenih domova. Ovog puta se posvetila domovima u Draguzetima, u Bičićima i Petehima, na što je potrošila stotinjak tisuća kuna. U Draguzetima je zamjenjena kompletan limarija, jer je bila potpuno dotrajala. U Bičićima je, uoči Martinje, uređen sanitarni čvor i sagrađena septička jama. Uz pomoć humanitarne udruge Oaza iz Rovinja, koja je uređila stazu školu za smještaj udomiteljske obitelji,

do kraja je sređen nadograđeni prostor, veličine 50 kvadratnih metara, uz staru školu u Petehima. Oaza je imala obvezu sagraditi dodatnu prostoriju, Društveni dom Petehi, za potrebe mještana, budući da su se oni ranije okupljali u nekadašnjoj školi. Svečano otvaranje Društvenog doma u Petehima bit će uoči Dana Općine Barban, 06. prosinca.

Održana treća fešta smokve i smokvenjaka

Prethodnjeg vikenda u rujnu Barban je po treći put ugostio na svojoj placi smokve i proizvode od ovog voća. Ove godine smokvi su se pridružili med, rakija, maslinovo ulje i suveniri, čime je obogaćena ponuda manifestacije koja polako postaje jedan od zaštitnih simbola Barbana.

I sami su se izlagači posebno potrudili, aranžirali su svoje standove, uz smokve ponudili kolač, rakiju ili pak

maslinovo ulje. Ove je godine prvi put u Barbanu izlagala obitelj Buić iz Marčane koja je nudila svoje marmelade od smokava, obične i s orasima ili bademima, smokve u sirupu, ali i rakije, maslinova ulja te lavandu i smilje u ručno oslikanim vrećicama. Ljubica Hrelja iz Pule prodavala je vjenčice sa suhim smokvama te razne vrste rakija, dok je Marko Komparić, također iz Pule, ponudio svježe smokve, marmelade i maslinovo ulje. Tvrta Skink iz Rovinja prodavala je i pravu destiliranu rakiju od smokve.

Svojim smokvenjacima pažnju je ponovno privukla Milka Pačić iz Pačići, koja je za ovu priliku izradila smokvenjak u obliku bukalete. Zdenka i Anton Zustović iz Melnice svoju su ponudu suvenira te biske, medenice, rakije od žižule i oskoruše obogatili smokvinim džemom i smokvenjakom. Nives Kalčić iz Camlići svoje je marmelade, smokve i medenicu prodavala u narodnoj nošnji, a odličnu rakiju od smokava prodavao je Božo Benčić iz Hrboki. Marčanac Nenad Kuftić po drugi put je predstavio svoj ocat od smokava koji kako kaže najbolje ide u prodaji. Milka Bileta iz Celići prodala je gotovo svu marmeladu i smokvenjake, kao i Mirjana Prgomet iz Prhati, koja spremila odlično slatko od smokava. Za gastro dio čitave priče pobrinuli su se Edi Radola i Stanko Ružić pripremom njihove poznate skute s flambiranim smokvama, kupinama, medom i grožđem kojom su se predstavili zajedno s drvenim suvenirima od ulike.

Med od kadulje, bagrema, lavande te šumski i livadni, je na svom štandu prodavao Mladen Štoković iz Orihi, a svoje su maslinovo ulje na kušanje dali uljari s Barbanštine - Dean Kožljan, Adolf Cinkopan i Željko Glavaš.

Dodatno su se uz ovu ponudu domaće zimnice pridružili izrađivači istarskih suvenira - Anton Božac, Pino Petričić, Izidor Pamić, Aleksandra Pekica, Sead Šabanović, Stanko Biletić, obrt Mirko te Alfo Konović i obitelj Vitasović, koji izrađuju istarske instrumente. Pred samo zatvaranje ovogodišnje fešte, pored skulpture Ptica prstenač, organizirana je projekcija fotografija Zdenka Osipa na temu istarskih kažuna. Za zabavni dio programa pobrinuli su se članovi KUD-a Barban i barbanski harmonikaši. Manifestaciju je organizirala Turistička zajednica uz pokroviteljstvo Općine Barban.

Gradonačelnica Kruševa u Barbanu

Općinu Barban je posjetila Lefkija Gažoska, gradonačelnica Kruševa, rodjena grada tragično preminulog makedonskog pjevača Toše Proeskoga, ali i gradića poznatog po Kruševskoj republici iz 1903. god., prvoj balkanskoj republici. Dio je to uzvratne posjete Istarskoj županiji, jer je u svibnju ove godine istarska delegacija, sastavljena od nekoliko općinskih načelnika i predstavnika Istarske županije, posjetila Republiku Makedoniju, nekoliko općina, glavni grad Skoplje i nekoliko ministarstava.

U istarskoj delegaciji su tada bili i načelnici općina Tinjan, Svetvinčenat i Barban, pa je gradonačelnica Kruševa posjetila upravo te istarske općine. U Tinjanu je razgledala međunarodni sajam pršuta, u Svetvinčentu Feštu mladege vina, a u Barbanu domaćinstva koja se bave seoskim turizmom, i to Vilu Mega u Šajinima i kažun obitelji Pliško u Manjadvorcima. Kruševa pokušava na svojem prostoru razvijati turizam, tijekom čitave godine, pa su im istarska iskustva svakako dobrodošla. Općina Barban je gradonačelnici Kruševa bila zanimljiva upravo zbog vrlo intenzivnog razvoja seoskog turizma u vrlo kratkom vremenu, uz istaknute dobre primjere očuvanja istarske arhitekture, prigodom obnove starih kuća i imanja. Gradonačelniku Gažosku i predstavnika makedonske nacionalne manjine Istarske županije, Todora Brdarskog, primili su općinski načelnik Denis Kontošić i predsjednica barbanske Turističke zajednice Danijela Kolić.

Barbanci na 43. Vinkovačkim jesenima

Sredinom rujna, KUD Barban je sudjelovao na 43. Vinkovačkim jesenima, državnoj smotri folklora, koja ima i međunarodni karakter, jer nastupaju i folklorne grupe iz inozemstva. KUD Barban je u punom sastavu (36 plesača, svirača i kantadura) nastupio u svečanom programu otvaranja i u na daleko poznatom mimohodu folklornih skupina ulicama Vinkovaca. Odlazak u Vinkovce je bio pod pokroviteljstvom Općine Barban, a KUD Barban je u Vinkovcima do sada bio svake godine od 1978. na dalje, s prekidom u ratnim godinama, od 1991. do 1993. god. Ove godine se KUD-u pridružilo i Općinsko poglavarstvo, predvođeno načelnikom Denisom Kontošićem. Općinska delegacija je boravak u Vinkovcima iskoristila za posjetu prijateljskoj Općini Nijemci.

Novo okupljalište poznatih istarskih vinara:

Martinja u Bićićima

Ove godine 8. studenog mlađa barbanska Turistička zajednica u suradnji s Općinom Barban te enologom i vin arom Sergiom Bile organizirala je Martinju na jedan drugačiji način. Nekadašnja lokalna smotra vina Barbanštine u Bićićima, uoči ili na samu Martinju 11. studenog, koja je okupljala proizvođače domaćih vina na Barbanštini, pretvorena je u pravu vinsku feštu i time postala još jedan nezabilazni događaj za ljubitelje dobre kapljice.

Ispred mjesnog doma postavljen

je veliki šator u kojem su se smjestili poznati istarski vinari i to: Zigante, Marčeta, Giacometti-Moscarda, Siljan, Bažon, Bile, Demian, Vina Kalavojna, Trošt, Baćac, Sergio, Damjanić, Putinja, Benazić, Matić, Sirotić, Panjoko, Vivoda i Ferenac. Svi su posjetitelji, na ulazu u šator, mogli kupiti čašu u prigodnoj torbici u kojoj su mogla degustirati mlađa i stara vina ovih proizvođača. Pripremilo se 350 čaša, koje su vrlo brzo rasprodane. Ova manifestacija nije natjecateljskog karaktera, već je želja organizatora da svake godine postane okupljalište istarskih vinara koji će na taj dan krstiti svoja mlađa vina.

Veliki broj posjetitelja uveseljavali su svojom svirkom barbanski harmonikaši, a središnji događaj večeri bilo je samo krštenje vina. Taj svojevrsni performans, u kojem su sudjelovali sviniari, vodili su Sergio Bile kao moderator i Alfredo Kocijančić kao vinski biskup.

Kako nam je kazao Bile, koji je u Bićićima na taj dan svečano otvorio svoj podrum Bilini, upravo ta ceremonija trebala bi ubuduće ovu vinsku manifestaciju razlikovati od drugih.

- Podrijetlom sam iz Bićić i oduvijek sam želio da se ovdje organizira neka jača vinska manifestacija, što mislim da nam je uspjelo. Bićići tradiciju Martinje gaje povjesno zbog crkvice svetog Martina, što je dobar početak u stvara-

nju čitave priče. U osnovi smo zamislili ovu manifestaciju kao događaj na kojem bi se trebala naći sva istarska eminentna vinarska imena u jednom prijateljskom duhu, bez natjecanja, bez obzira na to kako će se tko od nas kasnije snaći na tržištu. Ove godine došlo ih je 19, a mislim da će ih sljedeće biti još više. Žao mi je kao organizatoru da ovaj događaj nisu popratili televizijski mediji, obzirom da je ova manifestacija u Istri jedinstvena zbog krštenja mladog vina, kazao je.

Ispred šatora rezao se pršut, pekla su se kobasicice i ombolo, tako da nitko nije ostao gladan. U domu se kušao domaći sir Miljenka Bonašina, med Mladena Štokovića, proizvodi od smokava Mirjane Prgomet i rakije Antona Zustovića, a mogli su se vidjeti i domaći suveniri Stanka Biletića. Uz harmonikaše, nastupali su u članovi KUD-a Barban. Feštu su organizirali Općina Barban i Turistička zajednica uz pomoć Mjesnog odbora Šajini i poljoprivredne udruge Agronova, a pokrovitelji su bili Općina i Istarska županija.

Promovirana buduća barbanska pješačka staza

Povodom Dana istarskih planinara, Istarski planinarski savez i pulsko planinarsko društvo Elektroistra, zajedno s Općinom Barban i Turističkom zajednicom Općine Barban, organizirali su 9. studenog pješačenje na području Općine Barban s ciljem u susjednoj Općini Žminj. Krenulo se ispred nove osnovne škole u Barbanu, a krajnji je cilj

bio špilja Feštinsko kraljevstvo u Feštini. Pješačenju se odazvalo više od 370 planinara iz Istarske, Primorsko-goranske i Karlovačke županije, a stazu je otpješačio, u mnogobrojnom društvu, i barbanski načelnik Denis Kontošić.

Ovim pješačenjem, prvim posjetiteljima, predstavila se prva pješačka staza Barbanštine koja od Barbana vodi preko Fumeti, Grandiči, Križice kod Orihi pa sve do starog Gočana. Duga je nešto manje od deset kilometara, a visinska razlika iznosi 150 metara. Na stazi se mogla vidjeti Vicina špilja pored Fumeti, Križica te raznolikost krajolika.

Do proljeća Turistička zajednica namjerava stazu obilježiti, urediti nekoliko odmorišta i izdati katalog s informacijama o zanimljivostima na njoj. Namjera je na stazi urediti još nekoliko odmorišta te u što skorije vrijeme urediti za razgledavanje špilju kod Poljaki i dio staroga Gočana.

Projektiranje kanalizacije

Općina Barban naručila je od tvrtke Teh-projekt-Hidro iz Rijeke projektiranje dijela kanalizacije u sjedištu Općine, što će ih koštati oko 70 tisuća kuna. Počelo se s projektiranjem kanalizacije kojom se rješava zgradu nove Osnovnu školu, novu Zdravstvenu stanicu te dio naselja Barban, povezivanjem na postojeći biološki pročistač nove

zgrade osnovne škole do Zdravstvene stanice i dijela naselja oko Place koja bi se trebala priključiti na pročistač. Drugi dio projektiranja obuhvatit će ostatak naselja koji će biti usmjeren na novi pročistač ili crpno postrojenje.

Sutivanjica u Sutivancu

Zadnje nedjelje u kolovozu Sutivančani su organizirali svoju najveću feštu – Sutivanjicu. Fešta i druženje odigralo se oko Društvenog doma. Organiziran je malonogometni turnir na kojem je sudjelovalo osam ekipa, a pobijedila je ekipa iz Zabrežani. Sutivančani su bili nešto sretnije ruke u turniru u pljočkanju gdje su osvojili drugo mjesto, dok je prvo pripalo ekipi »Slučajni partneri« iz Pazina. Za djecu se organizirala biciklijada. Navečer su mještane i njihove goste uveseljavali KUD Barban i Duo Amigos.

Božićna darivanja

Poglavarstvo Općine Barban je donijelo odluku po kojoj će uoči Božića sva barbanska djeca, od navršene 1. godine nadalje, te školska djeca 1. i 2. razreda osnovne škole, dobiti prigodan poklon paket. Ukupno će se uručiti 195 paketa, od čega 35 paketa školskoj djeci u Barbanu, Sutivancu i Divšićima te 160 paketa djeci predškolskog uzrasta. Pakete će im uručiti Djed Božićnjak u petak 19. prosinca u sportskoj dvorani nove osnovne škole s početkom u 17 sati, za što će svako dјijete dobiti obavijest. Vrijednost svih paketa je oko 25 tisuća kuna.

Uoči Božića, temeljem prijedloga općinske Komisije za socijalnu skrb, socijalno ugroženim domaćinstvima, kao i svake godine, uručit će se oko 40 paketa prehrambenih namirnica vrijednosti 150 kuna.

Novo vodstvo SAB-a Barban

Krajem studenoga održana je u Barbanu izborna skupština boračke organizacije Općine Barban, koja djeluje kao podružnica UAB-a Grada Pule. Za predsjednika, u narednom mandatu, izabran je Martin Bulić iz Trlji, za njegova zamjenika Anton Mengović iz Barban, a za blagajnika Milan Ciceran iz Puntere. Gosti na skupštini su bili: Tomislav Ravnić - predsjednik županijskog SAB-a, Livio Blašković - tajnik UAB-a Grada Pule i Denis Kontošić - načelnik Općine Barban, koji se u znak podrške, učlanio na izbornoj skupštini u općinsku udrugu antifašističkih boraca i antifašista te najavio početak uređenja središnjeg spomenika palim borcima na Bristovcu, kod skretanja za Hrboke.

Razgovor s načelnikom Općine Barban: DENIS KONTOŠIĆ, prof.ing.

NAČINJENO DELO GOVORI ZA NAS

Rušili smo, gradili, asfaltirali, betonirali, osvjetljavali, čistili, sadili... - svakim se danom vidjelo nešto novoga u našim naseljima i u općinskom središtu. Svih naših sedam godina okrenuti smo ljudima, našim građanima, ne bježimo od njih, već nastojimo prepoznati, razlučiti i rješavati probleme. Ne volimo se hvaliti i draže nam je da nas delo pofali.

Kakva je bila 2008. god. za Općinu Barban?

Uspješna i vrlo dinamična. Radili smo neumorno i bez predaha, uostalom tako smo navikli sami sebe i sve ostale u našem okruženju, od sredine 2001. god., od kada je SDP u Općini Barban na vlasti, do danas. Rušili smo, gradili, asfaltirali, betonirali, osvjetljavali, čistili, sadili... - svakim se danom vidjelo nešto novoga u našim naseljima i u općinskom središtu, a konačno smo uspjeli i u odnosima sa državnom administracijom završiti određene dugometražne trakovice i sapunice.

Konačno smo, nakon puno zavrzelama, završili izradu Prostornog plana uređenja Općine Barban. Izradu PPU smo započeli početkom 2002.g., a već krajem 2003.g. Općinsko vijeće je usvojilo konačni Prijedlog Prostornog plana. Međutim, morali smo potom čekati usklađenje županijskog Prostornog plana sa Zakonom o zaštiti obalnog morskog pojasa, pa potom izraditi Konzervatorske podloge u 2006.g., a na kraju smo čitavu 2007.g. čekali suglasnosti resornih ministarstava. Početkom 2008.g. uskladili smo PPU sa novim zakonom i sredinom godine stavili ga konačno na snagu, kao prvi PPU usklađen sa zakonom u čitavoj Istarskoj županiji.

Novi ured Turističke zajednice i obnovljen krov na crkvici

Konačno smo od strane Ministarstva turizma dobili proglašenje Barbana i Općine Barban turističkim mjestom, što je osnovni preduvjet za osnivanje Turističke zajednice. Čekali smo

tu kategorizaciju nerazumno dugo, od početka 2002.g., u međuvremenu postali predvodnik u razvoju seoskog turizma sa najboljim rezultatima po broju noćenja u središnjoj Istri, odolijevali iskušenju za ulazak u Turističku zajednicu središnje Istre, opredjelili se za formiranje samostalne TZ te uredili zgradu Turističkog ureda prije formiranja TZ-a, i konačno krajem ljeta osnovali TZ. Do danas je Turistička zajednica već opravdala svoje postojanje, a do proljeća 2009.g. ima jako puno planova za početak nove turističke sezone.

Što ste rušili, a što gradili u 2008. god.? Čime se možete pohvaliti?

Ne volimo se hvaliti i draže nam je da nas delo pofali. Međutim, možemo reći da, neovisno o već urađenome, nismo poklenuli na niti jednemu zadatku. Svih naših sedam godina okrenuti smo ljudima, našim građanima, ne bježimo od njih, već nastojimo prepoznati, razlučiti i rješavati probleme. U tome nam puno pomažu Mjesni odbori, svi devet, sa prijedlozima, sa angažmanom oko rješavanja problema prema našem modelu: Općina daje materijal, a ljudi svoje ruke. Tim smo modelom uredili naša sela, koja su danas uzorna i mogu bez ustručavanja primati turiste, a po uređenosti pripadaju samome vrhu u Istarskoj županiji.

Započeli smo sa uređenjem nove Zdravstvene stanice u prizemlju zgrade nekadašnje gornje škole, preko puta zgrade Općine. Krov smo rješili, sredili bočno unutarnje stepenište, a uskoro započinjemo sa unutarnjim uređenjem.

Cilj je premjestiti liječnika i stomatologa iz zgrade na Placi, gdje su smješteni na katu, u prizemne novouređene prostore, čime bi starijim osobama olakšali pristup, a izgradit ćemo i rampu za invalide. Osim toga, kupili smo i susjednu parcelu, čime će se proširiti parking prostor u blizini zgrade Zdravstvene stanice, u prizemlju, a sutradan i Općinskih službi na katu. Prethodno valja urediti stanove za naše podstanare, a nakon planiranog preseljenja Općine, u narednom mandatu, oslobođilo bi se dosta prostora za smještaj barbandskih udrug.

Asfaltirali smo tijekom čitave godine, jer smo nastojali rješavati goruće stvari u svim Mjesnim odborima, u jako puno naselja. Akcija se u hodu širila, pa smo uložili 1,6 milijuna, umjesto planiranih 1,2 milijuna kuna. Međutim, već smo pripremili i nova asfaltiranja, vrijednosti oko 1,1 milijun kuna, izvođač je izabran, a ovisno o vremenskim uvjetima, cilj je sve završiti krajnje do sredine ožujka 2009. god.

Značajno smo proširili javnu rasvjetu i u ovoj godini. Unatrag par godina, postavljali smo rasvjetna tijela na postojeće stupove, a od prošle godine započeli smo skuplja proširenja s postavljanjem potrebnih stupova, kabliranjem i postavljanjem novih rasvjetnih tijela. U planu je bilo 3. fazu završiti do Trke na prstenac, a 4. fazu do početka prosinca. Radovi su završeni u oba slučaja prije roka. Zatečenu javnu rasvjetu u 2001. god. pojačali smo do danas za oko 50%, odnos-

no do sada ugradili oko 220 novih rasvjetnih tijela.

U završnoj je fazi akcija uklanjanja svih zračnih kablova na Placi u Barbanu. Radovi su bili sveobuhvatni, u financiranje su se uključili: Vodovod - koji je pojačao vodovodnu liniju kroz Placu prema groblju, Elektroistra - financirala električne kablove i ormare, HT - financirao telefonske kablove i ormare te Općina Barban - financirala sve radova kopanja. Svi kablovi su sada postavljeni podzemno, uključujući i kablove javne rasvjete, na Placi te u smjeru groblja i Malih vrata. Još su građani u obvezi iskopati vertikale u svojim kućama i spojiti se na ormare.

Turistička prometna signalizacija na ulasku u Barban

Iako su neki građani komentirali da stalno spominjemo groblja, moram istaknuti da to nije bezrazložno. Godine 2001. zatekli smo zabrinjavajuće stanje: u Barbanu, općinskom središtu, i na Prnjanima bilo je svega nekoliko slobodnih ukopnih mjesta. Danas je stanje značajnodrugače: proširili moreprezentativno oba groblja, u Barbanu i na Prnjanima; izgradili prije toga mrtvačnice na grobljima u Barbanu, na Prnjanima i u Škitači; popravili ogradne zidove i pomoćne objekte u Barbanu, Škitači i Sutivancu, izgradili veću količinu postolja za spomenike u Barbanu i na Prnjanima.

Akcija uređenja Društvenih domova je nastavljena i sada možemo reći da smo gotovo na svih 13 Domova montirali novu aluminjsku stolariju. Osim toga, uoči Martinje završena je izgradnja sanitarnih prostorija i septičke jame Društvenog doma u Bičićima. Uoči Dana Općine, Mjesni odbor Petehi dobiva novi Društveni dom uz zgradu škole, koja se uređila i u njoj je sada udomiteljska obitelj. Dom je izgradila Humanitarna udruga Oaza iz Rovinja, a u završnom uređenju priključila se Općina Barban.

U zadnje dvije godine postavili

smo 19 novih, montažnih autobusnih čekaonica, vrijednosti preko 300 tisuća kuna i došli do kraja akcije u kojoj smo najprije sanirali i uredili čvrste objekte, njih 21, a potom započeli s narudžbama montažnih objekata. Gotovo da nam sva ko naselje u Općini ima po 1 čekaonicu.

Na Mrzlici je u završnoj fazi uređenje pomoćnog nogometnog igrališta, istih dimenzija kao glavno. Kada bude gotovo, ono će služiti za treninge svih ekipa, a glavno će se štedjeti za utakmice. Podsećam da smo na tom igralištu u prošlome mandatu izgradili zgradu svlačionice za 4 ekipa, a prethodno završili izgradnju glavnog nogometnoga igrališta, koje se počelo uređivati unatrag dvadesetak godina. To nam nije bilo dovoljno, pa smo u ovome mandatu izgradili još jedno igralište. Istovremeno smo započeli uređenje još jednoga igrališta i atletske staze i uz novu osnovnu školu.

Kako Vam sve to uspeva s relativno malim općinskim Proračunom?

Kada smo preuzeли vođenje Općine Barban, 2001. god., Proračun je bio visine između 4 i 5 milijuna, a toliko je iznosio i ukupan dug Općine. Trebalо nam je 6 godina za saldiranje duga i stavljanje poslovanja Općine u pozitivu, a da istovremeno nismo, poradi kontinuiranog povrata duga, zaustavili investiranje. U međuvremenu se Proračun uvećao realno na iznos između 7 i 8 milijuna kuna, a ove godine će realizacija biti 9 milijuna kuna, gdje su uključene pomoći države i županije u iznosu nešto većem od milijun kuna.

Proračunska sredstva trošimo racionalno, slikovito rečeno po starinski „svaki šoldo ubrнемo dva puta u ruki, prija nego ga špendamo“. Nastojimo svaku kunu ispravno uložiti te oplemeniti ljudskim radom, kroz aktivnosti Mjesnih odbora. Upravo se tako dešava multiplikativni efekt, uvećanje početne vrijednosti.

Svijesni smo da našen čoviku triba malo da bi bila kuntenat. Naši stari su uzdavna zasukali rukave i dopeljali struju, vodu, telefon, švalto... Nan su ustalo jušto te „pikulece“, za ke triba znat: grda je ko ne sviti lampadina javne rasvjete, ko je švalto razrukan. Pofat tega smo si uzeli zadatak da ninen ne smi falit lampadina, a asfaltiranja gredu svako lito, minimalno po 1 milijun kuna.

Općinu smo zatekli pokriveno oko 25% s kontejnerima za odvoz smeća. U prven mandatu smo rišili problem i Općina je pokrivena 100%. Sanirali smo i deboto 50 divljih deponija smeća i tako omogućili razvoj seoskog turizma u naših seli. Na početku mandata je bilo par hiž za turiste, a danas se moremo pofalit z oko 70 hiž. Seoski turizam je posta dobra do-

punska djelatnost u Općini Barban.

Slikoviti primjer i pokazatelj odnosa prema općinskim sredstvima je Barbanski glasnik, koji držite u rukama. Njegovo je tiskanje i distribucija kompletно pokriveno sredstvima koja se dobiju od objavljenih reklamnih oglasa. Općina ne potroši direktno niti kunu za njegovu realizaciju, ali istovremeno organizira izradu, tisak, lobira i pronalazi oglašivače te organizira distribuciju u svako barbansko domaćinstvo. Ovo je mali primjer pravog odnosa prema trošenju u Općini Barban, a od maloga se polazi.

Što je trenutno aktualno vezano uz prostorno-plansku i projektnu dokumentaciju?

Odmah po stupanju na snagu našeg Prostornog plana, krenuli smo sa prijedlogom njegovih izmjena i dopuna. Dok se PPUO izrađivalo nastajale su nove potrebe za proširenjem zone građenja, pa smo tako do sredine rujna ove godine zaprimili preko 300 zahtjeva. Trenutno je sve u obradi, a mi smo u stalnom kontaktu sa Istarskom županijom, koja je također u postupku sustavnih izmjena i dopuna njezina Prostornog plana.

Trenutno imamo u izradi 3 Urbanistička plana uređenja, a PPU predviđa izradu čak 42 UPU, ako se i međuvremenu nešto ne promjeni u Zakonu. Naime, u Istri postoji trenutno samo jedan izrađivač sa licencom za izradi takve dokumentacije, a problem je i financiranje tolike količine planova. Urbanistički plan uređenja dijela Poduzetničke zone Barban-Krvavci je već u završnoj fazi izrade, a njegovoj izradi je prethodila izrada više dokumenata: Programa ukupnog razvoja Općine Barban, Studije isplativosti izgradnje Poduzetničke zone i izrade Geodetske podloge kompletнoga prostora.

Nakon izrade Geodetskih podloga naselja Barban, naručili smo projektiranje 2.A faze kanalizacije Barbana, koja bi povezala sa postojećim biološkim pročistačem novu Osnovnu školu, novi Zdravstvenu stanicu i dio naselja Barban. Nakon realizacije te faze, projektirala bi se 2.B faza, kojom bi se riješilo naselje Barban do kraja, sa izvođenjem povoljnije varijante: još jedan pročistač ili pumpno postrojenje na drugoj padini prema Prnjanima ili korištenje postojećeg pročistača, koji ima dovoljan kapacitet.

Općina Barban je u Vaša dva mandat klapila do sastavljateljstava i bratimljenja?

Smatram da se takvim povezivanjima otvaraju velike mogućnosti u razmjeni pozitivnih iskustava na raznim poljima, od kulture do gospodarstva, poduzetništva, turizma, sporta i dr., a od našeg angažmana ovisi koliko ćemo imati koristi. Pobratimljeni smo sa Općinom

Nijemci u Vukovarsko-srijemskoj županiji, Općinom Matulji u Primorsko-goranskoj županiji i Općinom Nova Gorica u Republici Sloveniji. Istovremeno pripremamo i nova povezivanja, pa čemo do kraja mandata potpisati 3 Pisma namjere o prijateljstvu i suradnji sa općinama s kojima smo već duži niz godina u vezi. To su općine: Viškovo u Primorsko-goranskoj županiji, Brda u Republici Sloveniji i Walheim u Njemačkoj. Uz Dan Općine, 6. prosinca, potpisujemo Pismo namjere sa najrazvijenijom općinom susjedne županije, Općinom Viškovo. Sredinom ožujka čemo Pismo namjere potpisati sa Općinom Brda s kojom će suradnja biti najviše vezano uz vinarstvo i turizam. Poznati vinski podrum Goriška Brda, koji su naši vinari posjetili sredinom ove godine, nalazi se upravo u Općini Brda. U Walheimu su već u dva navrata bili naši studenti, povezujemo se kroz turizam, turisti iz Walheima su već boravili u našim objektima, a zanima nas i uređenost njihovih biciklističkih i pješačkih staza.

Do sada ste osvojili dva mandata i većinsku vlast u Općini Barban? Kako to tumačite?

Kada se vlast bavi sama sobom i rješava samo svoje probleme i frustracije, tada to završava neuspjehom. Mi se nismo bavili nikakvim slučajevima, već smo u naslijedenim velikim dugovima organizirali, odmah u startu, život Općine na najbolji mogući način, jer on ne može i ne smije stati.

U vođenju Općine nema spavanja. To je vrlo dinamičan proces. Vrlo ilustrativno o tome govori podatak da Poglavarstvo ima sjednicu svakoga tjedna, četiri puta mjesečno, odnosno preko 50 sjednica godišnje. Ništa se ne prepusta slučaju, već se procesi nadziru i vode, uvažavajući timski rad.

Vođenje Općine je ozbiljan i odgovoran posao. Imamo gotovo tri tisuće stanovnika, 9 Mjesnih odbora, 74 sela i zaseoka, a sve to determinira aktivnosti Općine, gdje se izgrađena komunalna infrastruktura mora održavati, ali i nova građiti, gdje se zakoni moraju poštivati, gdje građani očekuju pomake i vidljive rezultate. Tapkanje u mjestu i glumatanje se

odmah prepozna i ne dade se sakriti tijekom mandata.

Izabrano vodstvo dobije priliku pokazati svoje sposobnosti i mogućnosti, a ako to ne uspije, sasvim je razumljivo da će morati prepustiti svoje mjesto drugima. Radni angažman treba biti konstantan tijekom čitava mandata, u sve četiri godine, anesamopredizborne. Obnašatelji vlasti se nemaju što dokazivati samo u zadnjih pola godine, uoči izbora. Oni su imali svoje četiri godine na raspolažanju za dokazivanje umještosti, sposobnosti i uspješnosti. Pripremati se moraju oni koji žele vlast preuzimati, ako smatraju da mogu biti bolji.

Smatram da smo drugi mandat zaslužili upravo iskrenošću odnosa prema biračima, da ih nismo iznevjerili i da je dinamika vođenja Općine u periodu od 2001. do 2005. god. pružala garanciju biračima da će se i dalje nastaviti proces u istom ritmu. Na isti smo način odradivali i mandat od 2005.-2009. god.

Kako zamišljate razvoj Općine Barban u narednom periodu?

Strategiju razvoja Općine Barban smo zacrtali i pojasnili već 2001. god., i od nje ne odstupamo. Želimo razvijati malo i srednje poduzetništvo te seoski turizam, poštjući načela održivog razvoja, što znači da razvojem nećemo ugroziti niti devastirati naše prirodno okruženje.

Cilj nam je što prije dovesti Poduzetničku zonu Barban u funkciju i započeti sa otvaranjem radnih mesta u svojoj Općini. Bez toga definitivno nema razvoja Općine Barban, pa tome pridajemo naročito značenje i ulažemo posebne napore. Uskoro bi trebali dobiti oko 8 hektara državnog zemljišta, čim se završi izrada Urbanističkog plana uređenja Poduzetničke zone, a ona je sada u završnoj fazi. Nakon toga čemo postaviti što stimulativnije uvjete za ulazak poduzetnika u zonu, jer je cilj što prije

Nova prometna signalizacija na ulasku u Barban

započeti sa izgradnjom pogona i zapošljavanjem.

Seoski turizam, sa gotovo 70 objekata u ponudi smještaja, dostigao je zadovoljavajuće stanje i više ga ne moramo poticati, a Europljani vrlo rado dolaze kod nas na odmor. Međutim, radit ćemo maksimalno na podizanju kvalitete smještaja, pa je zadatak naše Turističke zajednice organizirati korisnu edukaciju naših iznajmljivača, koja će im pomoći u osmišljavanju ponude. Istovremeno TZ ima zadatak započeti sa trasiranjem i obilježavanjem pješačkih i biciklističkih staza te pripremiti za tisak više različitih kataloga, prije naredne turističke sezone. Svaka destinacija mora imati svoju priču, a na nama je da, osim dokazane Trke na prstenac, osmišljavamo zanimljive priče i naš, barbanski brand. Iako je on već gotovo profiliran: Pitoma Barbanština sa zelenilom i opuštajućim mirom, bez industrijskih zagađivača, sa prekrasnim šumama, livadama i pašnjacima, prirodnom obalom u Raškom zaljevu, ponudom domaće hrane i kvalitetnih vina, mjesto gdje se gledaju zvijezde, dovoljno blizu većim gradovima, a opet dovoljno daleko za kvalitetan odmor. Tko tome može odoljeti?

Što očekujete na predstojećim lokalnim izborima u svibnju 2009. god.?

Izbori su neposredni i birači će odlučivati o imenima. SDP je u dva mandata pokazao kako se vodi Općina, u kojoj su na svakom koraku vidljivi pomaci i kvalitetne promjene. Jako je puno napravljen i to se na da sakriti. Načinjeno delo govori za nas, a mi smo pronti i dalje voditi Općinu Barban, aš od dela i odgovornosti nismo nikad bižali i nećemo bižati.

Ne sramim se povidat da i dan danas sam zamišan doma meltu, sam zidan, siden na trahitor i zoren ča triba, da načinim mrvu svojega kumpira, mrvu svojega vina i svojega ulja. Takovi su i moji kumpanji u općinsken rukovodstvu. Ni nas sram od dela i od njega ne bižimo.

Ki se čuje sposoban i u moći, neka stavi svoje ime sprid naroda, a narod će svoje učinit i znat će sigurno zibrat najbolje. Ne bi valjalo žbaljat, aš grih i žbalj se pokle ne staru četiri lita, do drugih izbori. Pofat tega, valja dobro propensat.

Ina kraju, Vaša čestitka!

Dosta san tega povida, pak će čestitka bit kratka i od srca. Svin stanovnicima Općine Barban, želin sričan Božić, a u novem 2009. litu, na prven mistu dobro zdravlje, čuda sriče i veselja. Moja je želja danjin se ostvari, na privatnen i poslovnen planu, sve ono ča su si sami poželili, a da njin Barban i Barbanština teple srce i naprid. Svaken je lipo njigovo doma, a nan je najliplje naše barbansko. Učinimo svi skupa da nan bude još liplje i bolje. Srično Van bilo!

Na Barbanštini ostvareno 77 posto više noćenja nego lani

Mlada Danijela Kolić, iz Škitače, od ovoga ljeta zasjela je na mjesto predsjednice novoosnovane Turističke zajednice Općine Barban. Toj 25-godišnjakinji i općinskoj vijećnici, ovo je prvo radno iskustvo, budući da je na Fakultetu ekonomije i turizma u Puli, smjer turizam, diplomirala u lipnju. Oduvijek se htjela baviti turizmom, a prije studija jedina joj je dvojba bila ostati u Puli nakon završetka opće gimnazije ili se upisati na studij u Opatiji. Ostale je kod kuće i u međuvremenu skupljala iskustva u barbanskoj okolini. Rad u nekoj Turističkoj zajednici oduvijek joj je bila želja, posebno stvarati nove ideje. A njih mlada predsjednica ima napretek.

Koliko si sudjelovala u osnivanju TZ-a i organizaciji ovogodišnjih ljetnih manifestacija u Barbanu?

- Prije nego sam počela obnašati ovu funkciju, radila sam u barbanskom Turističkom uredu koji je ovog ljeta funkcionirao u zgradama sadašnje Turističke zajednice. Ujedno sam zajedno s Općinom i načelnikom spremala svu potrebnu dokumentaciju za osnivanje TZ-a. TZ smo osnovali u špici sezone, tako da nisam imala puno prostora oko organizacije najvažnijih manifestacija u općini. Također, ove godine nismo mogli prijavljivati goste koji borave u našim smještajnim kapacitetima. Međutim, u razgovoru s brojnim turistima, koji su dolazili u Turistički ured, sve do sredine rujna, dobila sam dosta novih ideja za poboljšanje naše turističke ponude. Tijekom ljeta, u radu Turističkog ureda pomogli su studenti, stipendisti Općine Barban, koji su radili po tjedan ili dva. Riječ je o Ticiani Trošti, Nenadu Pavliću, Elizi Brkić, Tijani Celija, Meri Bariša, Sani Jelčić, Emili Koliću, Marini Vičić i Ani Batel.

Koje su to ideje nastale na temelju upita turista?

- Velik broj turista pitao je za kartu Barbana, tako da nam je plan do sljedeće sezone izraditi njegovu turističku kartu, a vjerojatno i cijele Barbanštine. Uz kartu, zanimaju ih i crkve u sjedištu općine, tako da ćemo naredne sezone u suradnji s našim župnikom pokušati organizirati razgled tih crkvica i župne crkve u određene dane. Također, mnogi su se zanimali gdje se u okolici nalaze agroturizmi, proizvođači vina i suvenira te da li imamo pješačkih i biciklističkih staza. To nam je bio dobar pokazatelj, što sve moramo napraviti. Što se tiče vinara, mislim da će prvi korak u većoj promociji vi-

narstva u ovom kraju ponuditi novootvoreni podrum Sergia Bile u Bičićima, koji će Barbanštini svrstati na Vinsku kartu Istarske županije. Suvenire ne možemo prodavati, ali možemo ljude upućivati kod pojedinih izrađivača suvenira, kojih u okolici Barbana ima podosta. Također ne bi bilo loše napraviti i prospekt o domaćim suvenirima. Primjerice, Dalibor Biletić iz Hrboki nam je donio foto-album suvenira koje izrađuje njegov otac i to je dobra reklama za sve one koji su u potrazi za takvim proizvodima. Pješačke i biciklističke staze, uz osmišljavanje sadržaja uz njih, također namjeravamo urediti. Prvi korak k tom cilju bilo je pješačenje gotovo 400 planinara iz Istarske, Primorsko-goranske i Karlovačke županije, početkom studenoga, na potezu od Barbana, preko Grandići i Križice kod Orihi, pored staroga Gočana do špilje Feštinsko kraljevstvo u Općini Žminj. Oni su bili oduševljeni stazom i krajolikom. To bi bila naša prva pješačka staza, kojom bismo se kasnije povezali s pješačkim stazama u susjednim općinama Žminj i Svetvinčenat. Pored špilje u Fumetima, cilj nam je urediti špilju u Poljakima te dogovoriti s arheologima i mogućnost prezentacije dijela staroga grada Gočana.

Jesi li se uključila u organizaciju najveće barbanske manifestacije - Trke na prstenac? Imaš li već neke ideje vezano za taj događaj?

- S radom sam, kao predsjednica TZ-a, počela uoči same Trke, tako da jesme već bilo gotovo. Još konkretno nisam ništa dogovarala s vodstvom Društva Trka na prstenac, ali kvalitetna promjena bi bila dobra. Smatram da bi naglasak Trke trebao biti upravo na konjičkom nadmetanju, koje se ne smije zasjeniti večernjim programom. Mnogi su ove godine uočili da se u Barbanu taj dan prvenstveno, kao gastronomski ponuda, nude čevapčići. Ljudi su na to navikli i teško je to promijeniti, ali činjenica je da bi nešto kvalitetno trebalo napraviti i po pitanju gastro ponude. Također, kako bi čitava fešta dobila domaći štih, bilo bi dobro da se u Barban taj dan umjesto štandova s jeftinom robom, pozovu izrađivači suvenira. Vjerujem da bi se rado odazvali, budući da je ipak riječ o pojednoj od najvećih

istarских fešti.

Fešta smokve i smokvenjaka prva je manifestacija gdje se TZ imao više prilike uključiti. Kako ocjenjuješ ovogodišnju manifestaciju i imaš li ideja za ubuduće?

- Ove godine okupili smo nešto više izlagачa, bilo ih je oko 15. Uz smokve i njihove proizvode, na fešti se moglo kušati i barbansko maslinovo ulje, rakije, med, mogli su se kupiti suveniri. Svi koji su na fešti sudjelovali dvije godine ranije, kazali su da je fešta doživjela pomak. To ne znači da ćemo na tome stati. Mislim da ćemo sljedeće godine manifestaciju organizirati tjedan dana ranije, a kako je to ipak riječ o svojevrsnom sajmu zimnice, mislim da bi bilo bolje da se održi u prijepodnevnim satima.

Martinja u Bičići je bila tvoj sljedeći izazov?

- Da, to je sljedeća fešta koju smo morali osmislititi na temelju prijašnje smotre vina Barbanštine. U tome su TZ-u puno pomogli načelnik Denis Kontošić, enolog Sergio Bile iz Bičići te mjesni odbor Šajini. Bilo je mišljenja da će Martinja sada biti slična Fešti mladega vina u Savičenti, ali mi ne želimo da to bude isto. Želimo da Martinja u Bičićima bude prepoznatljiva, kao što su s vremenom postale prepoznatljive ostale manifestacije u Barbanu, posebno Fešta smokve i smokvenjaka. Ove se godine za tu manifestaciju, u novom ruhu, prijavilo 15-tak poznatih vinara iz cijele Istre, a došlo ih je čak 19. Neovisno o tome što je

tog dana dosta istarskih vinara otišlo na izložbu vina u Italiju, u Merano, mi smo jako zadovoljni odazivom vinara, kao i odazivom posjetitelja, koji su za simboličnu cijenu imali priliku kušati više od 50 vina iz čaše u torbici. Vina su se degustirala u velikom šatoru ispred Drštenog doma, a u Domu se nudilo domaći sir, pršut, proizvode od smokava i istarske suvenire. Po prvi put smo organizirali i krštenje mošta u vino, uz pomoć vinskog biskupa, a neumorni su bili i barbanski harmonikaši.

Ima li TZ ideje za neke nove manifestacije ili projekte?

- O tome još treba razmisliti. Trebalo bi nešto organizirati tokom proljeća, ali još ništa nismo definirali. Poslije Martinje KUD Barban organizira prvu smotru kantadura u čast pokojnom Romanu Broskvaru. Ta će se smotra održati 29. studenog u sportskoj dvorani Osnovne škole Barban, a TZ će biti suorganizator. Želja nam je da i ta manifestacija postane tradicionalna. Uz to pokrenuli smo postavljanje smeđe turističke signalizacije. Najprije će se postaviti u Barbanu, a potom i u cijeloj općini.

Kako je protekla turistička sezona što se tiče noćenja?

- Zasad na ovom području imamo sedamdesetak objekata privatnog smještaja. Smatram da je to sasvim dovoljno. Sljedeći korak iznajmljivača trebao bi biti podizanje kvalitete smještaja, čime bi i oni sami sebi mogli podići cijenu. U tu svrhu planiramo organizirati više edukativnih predavanja upravo na tu temu. Nažalost, ove godine nismo vodili statistiku, što se tiče dolazaka i noćenja, jer nismo vršili prijavu noćenja. Trenutno sakupljam podatke iz turističkih agencija i susjednih Turističkih zajednica, gdje su ljudi prijavljivali svoje goste. Već i prema tim manjkavim podacima, možemo reći da je na Barbanštini ostvareno između 10 i 15 tisuća noćenja. Iz Turističke zajednice središnje Istre imamo čak podatak da je na ovom području ostvareno 77 posto više noćenja nego lani. Sljedeće godine imat ćemo potpuniju statistiku i bolji pregled dolazaka, pa čak i po nacionalnostima. Inače, što se tiče smještaja, već sada nudimo na turističkom dijelu službenih općinskih internetskih stranica naše smještajne kapacitete.

Na čemu Barban prema tvom mišljenju treba graditi svoju prepoznatljivost?

- Barban je već prepoznatljiv i to po svojoj Trci na prstenac. To je njegovo glavno obilježje koje i dalje mora gajiti, s time da se moraju razvijati i drugi sadržaji. Dobar primjer na čemu Barban gradi svoju prepoznatljivost, u posljednje tri godine, su smokve i smokvenjaci.

Obnovljen krov crkvice Svetog Antuna Pustinjaka

Tijekom studenoga obnovljen je krov crkve Svetog Antuna Pustinjaka u Barbanu pored Velih vrati, izgrađene krajem 14. stoljeća. Riječ je o višegodišnjoj vanjskoj i unutarnjoj obnovi crkve, inače zaštićenog kulturnog dobra, koja u svojoj unutrašnjosti krije freske iz 15. stoljeća i glagolske hodočasničke zapise. Da bi se restaurirao i konzervirao zidni oslik, bilo je potrebno obnoviti krov koji je propuštao.

Krov je bio raskriven nekoliko dana, a na njemu se zamijenio dio škrila. Izvođač radova, žminjska tvrtka Kapitel, ugradila je zatege kako bi učvrstila gornji dio zidova. Budući da freske uništava i vlaga koja prodire iz fuge između prometnice, koja je viša u odnosu na crkvu, u planu je da se sljedeće godine riješi i taj problem.

Restauraciju crkve naručio je Hrvatski restauratorski zavod iz Zagreba, a obnova krova koštala je oko 80 tisuća kuna.

BOŽIĆ – Rođenje Gospodnje

„Kako je po jednome došla svjetlost na sve ljudi? Kako to božanstvo prebiva u ljudskom tijelu? Onako kao vatra u željezu, ne pretvorbom već sudjelovanjem. Vatra se ne pretvara u željezo, nego ostaje ono što jest, a željezu pridaje svoju moć. Ona se tim dijeljenjem ne umanjuje, već prožima sve što se izloži njezinoj moći. Tako se i Božja Riječ „nastanila među nama“ (lv 1,14), a da se nije odijelila od sebe. Riječ postade tijelom i ništa se nije promijenila; nego, koje ju je obuhvaćalo, nije ostalo bez nje kada ju je zemlja primila u svoje krilo“ (Sv. Bazilije Veliki, biskup).

Promotrimo dublje to otajstvo! Bog je zato uzeo tijelo da uništi u njemu sakrivenu smrt. Jednako kao što uspješan protuotrov, kada uđe u tijelo, obeskrjepi djelovanje samoga otrova ili kao što u kući nestaje tmina čim zasvjetli svjetlost. Tako je Božja prisutnost uništila smrt koja je do tada vladala ljudskom naravi. O, velike li Božje dobrote i ljubavi prema ljudima.

Bog je došao. On je tu! Slavimo ga, dakle, zajedno s pastirima, kličimo mu s anđelima jer „danas se rodio Spasitelj, Krist Gospodin“ (Lk 2,11). Tko će biti tako mlaka srca, tko tako nezahvalan, a da se ne veseli? Ovo je svetkovina za sva stvorenja. Neka nitko ne izostane.

Sretan Božić svima!
Vlč. Daniel H. Saturi, žup.

190 GODINA OSNOVNE ŠKOLA BARBAN: LUCIJAN BENKOVIĆ, nekadašnji ravnatelj OŠ Jure Filipović, Barban

„Škole Barbanštine i Sutivanca“ uz jubilej

Na proljeće naredne godine, točnije 30. svibnja, Osnovna škola Barban proslavit će za Dan škole 190 godina svog postojanja. Tom će prigodom nekadašnji ravnatelj te škole, Lucijan Benković, predstaviti svoju knjigu pod nazivom „Škole Barbanštine i Sutivanca“ na kojoj je počeo raditi prije nekoliko godina. Ova knjiga će se izdat u nešto manjem obimu, nego je to Benković na početku planirao. Rukopis na 120 stranica već je spreman, šalju se pozivi za financiranje prema sponzorima, a pomoći u tiskanju knjige očekuje i od Općine Barban i Općine Marčana, budući da se u svojoj knjizi dotiče povijesti škola koje su djelovale na ovom području.

Želja je Benkovića, nakon promocije ove knjige, iskoristiti ostatak svog obimnog istraživanja, za što je koristio građu iz tršćanskog i pazinskog arhiva te pulske sveučilišne knjižnice, za opsežnu monografiju osnovne škole Barban.

- Za deset godina, kada se bude slavilo 200 godina od postojanja ove škole, želja mi je da se javnosti predstavi cjelokupna monografija na kojoj bi trebalo raditi više autora. U toj monografiji našle bi se fotografije svakog 5., odnosno 8. razreda osnovne škole, koji su ovdje završili svoje osnovnoškolsko obrazovanje. Uz njih, tu bi se našle i fotografije i podaci o svim učiteljima koji su ovdje radili. Za to će biti potrebna pomoći svih žitelja općine, ali i šire, pa ih već ovim putem molim da mi dostave kopije starih fotografija koje bi se mogle iskoristiti u tu svrhu, kazao je Benković.

Inače, njegova istraživanja sežu upočetke školstva u Barbanu 1818. pa sve do današnjih dana. U svom radu Benković je obradio sve škole koje su djelovale u sadašnjoj Općini Barban i arhivsku građu onih u Barbanu, Šajinima, Petehima, Prnjanima, Sutivanu, Hreljićima, Kuićima, Hrbokima, Želiskima, Grandićima, Orihima, Dobranima, te o onoj nikad otvorenoj u Jurićevom Kalu. U knjizi će se naći školski planovi, programi, ocjene, imena predavača i učenika te za-

koni i propisi koji su vrijedili za prosvjetu u tom razdoblju.

Najranija godina na koju je naišao je 1818., kada je počela raditi škola u središtu Barbana. Tada ju je polazilo 37 učenika iz Barbana, Špadići, Melnice, Grabri, Grandići, Pavlići, Golešova, Frkeči, Fumeti, Celići, Kožljani i Punttere Benković. Do 1906. godine na Barbanštini djeluje jedino ova škola, a tada se otvaraju one u Hreljićima, Šajinima, Petehima, a nekoliko godina kasnije i u Prnjanima. U svim se školama nastava održavala pretežno na hrvatskom jeziku, kako je i propisao bečki državni zakon za pučke škole iz 1869. godine. U njima je do 1913. predavao po jedan učitelj.

Škola je doživjela prvu pauzu za vrijeme 1. svjetskog rata, i to od 1915. do

1917., kada se velik dio pučanstva iselio iz ovih krajeva. U poratnom razdoblju škole su kratko djelovale na hrvatskom jeziku, a nakon Gentileove reforme školstva 1923. god., nastava se počela provoditi na talijanskom jeziku. Uz jaku talijanizaciju, do Drugog svjetskog rata na Barbanštini je otvoreno nekoliko škola, što zbog povećanja broja djece, što zbog želje da talijanska škola bude u gotovo svakom selu. Školske godine 1934./'35. otvorene su škole u Hrbokima, Orihima, Dobranima, Želiskima, Kuićima te Jurićevom Kalu, gdje nije nikad profunkcionirala zbog manjka učitelja. Tada je također izgrađena donja škola u Barbanu.

Nakon propasti Italije 1943. do 1945. škola se održavala izvan Barbana, a za školstvo su na tom području bili zaduženi Anton Crnobori i njegova supruga Milka, koji su bili prosvjetni referenti kotara Žminj i Prodol. U to doba donja je barbanska škola spaljena. Tada su spaljeni i prostori gornje škole, gdje je do tada bila uređena karabinjerska kasarna sa zatvorom. Stoga se nastava, ali i zbog stalnih prolazaka njemačkih trupa, nije odvijala u Barbanu niti Petehima. Zato su škole nicale gotovo u svakom selu na Barbanštini i Sutivanštini, a za učitelje su se organizirali tečajevi, poput onoga na Prnjanima.

Po oslobođenju, nastava se održavala u sadašnjoj općinskoj zgradici do 1947., kada su se djeca preselila u obnovljenu donju školu. Ugašene su one u Dobranima, Orihima i Želiskima, a izgrađene u Grandićima i Hrbokima te kasnije u Sutivanu, koja je uz novu školu najmlađa školska zgrada na ovom području. Od 1945. do 1954., kada je izgrađena nova zgrada u Hrbokima, djelovala je i škola u Plehutima, gdje je neko vrijeme bila smještena i privatna tiskara. Zbog velikog broja učenika, 1957. god. uređena je današnja gornja škola. Naime, šezdesetih je godina matična barbanska škola »Jure Filipović« s područnim školama brojala čak 450 učenika, a broj se s godinama smanjivao, čime su se gasile područne škole. Posljednja je prestala djelovati područna škola u Hrbokima.

ODGAJATELJICE O RADU U BARBANSKOM VRTIĆU

Stari Vrtić u Barbanu ponovno radi od početka rujna, zbog većeg broja upisane djece. Ta je brojka bila pozitivno iznenađenje za sam Vrtić, ali i Općinu, koja se odlučila ponovno urediti stare prostore za prihvatanje najmlađe grupe, 15 mališana u dobi od dvije do tri godine. Upisano je 54 djece, a od toga je 23 novih. Lani ih je bilo deset manje. Veći broj djece ove godine ima i područno odjeljenje u Sutivancu, gdje je upisano 13 djece, a proteklih ih je godina uvijek bilo oko sedam ili osam. U starom Vrtiću postavljena su nova ulazna vrata te laminat u dijelu prostora, obojili su se zidovi i nabavio se dodatni didaktički materijal. Uz to, zaposlene su dvije nove odgojiteljice i jedna spremaćica na pola radnog vremena. Porazgovarali smo s tri odgajateljice o uvjetima rada u dva prostora i većem broju djece.

Adriana Sergio

Anamarija Celija

Anamarija Celija (živi u Puli, rodom iz Celić) - U barbanskom vrtiću radim od rujna. Uvjeti za rad su vrlo dobri, a prostori u novom Vrtiću su idealni za nas odgajatelje, ali i samu djecu. Imamo prostrane sobe u kojima djecu možemo odvojiti po uzrastu. Ja vodim mlađu skupinu djece u dobi od 3 do 5 godina. Ovdje je odlično, jer imamo audio-vizualna sredstva za rad koja nam omogućuju da mališanima ponudimo neki sadržaj kada zbog lošeg vremena ne mogu izaći u dvorište. Međuljudski odnosi s četiri kolegice su također odlični. Svi su vrlo koraktni, svatko zna svoja zaduženja, lako se s njima dogоворити i svi si međusobno izlaze u susret.

Adriana Sergio (iz Rebić) – Ovdje radim već godinu dana, s time da sam prije toga dvije godine odradivila staž i zamjenu. Ove sam godine primljena zbog većeg broja djece i zajedno s kolegicom Lorenom radim s najmlađom skupinom u nekadašnjem Vrtiću. Radimo s

godine, a prije sam deset godina radila po zamjenama. Bila sam tu prije preseljenja u novi Vrtić. Tada su u ovom starom Vrtiću uvjeti za rad bili teži za nas, a bili su lošiji uvjeti i za djecu, jer je prostor bio nedostatan. Grupe su bile velike, a broj odgajatelja mali. Nakon preseljenja u novi Vrtić uvjeti su se poboljšali. Dobili smo dva ogromna prostora, sanitarni čvor i blagovaonicu te prostor za naše potrebe. Sve je krenulo na bolje. Međutim, mogu reći da su ove godine uvjeti za rad najbolji, barem što se mene tiče i gušt mi je tako raditi. Nikad u svom radnom vijeku nisam bila zadovoljnija. Najviše stoga, jer su najmlađa djeca odvojena i tada je rad s njima divan. Mlađi imaju svoj poseban ritam i lakše se priviknu na novu okolinu, ako su samo s djecom iste dobi. A tada je i nama lakše.

Lorena Raponja

djecem od 2 do 3,5 godine, njih 15. Nakon povratka u stare prostore, uređene od strane Općine, svi su nam puno pomogli, posebno roditelji koji su se angažirali oko uređenja okoliša. Oni su nam pomogli da kupimo i zasadimo novo bilje. Ovo je također odličan prostor, jer ima ogromno dvorište, što za djecu puno znači. Nama je dobro, jer smo odvojeni od starije djece i imamo dovoljno prostora. Najmlađima je također jako bitno da budu na miru, jer imaju svoj vlastiti ritam, dok su starija djeca puno življa. Sviđalo mi se raditi i u novom Vrtiću, jer je bio veći kolektiv. Ovdje bi mi bilo sigurno teže da sa mnom nije još jedna kolegica s kojom se odlično slažem. To u radnom okruženju jako puno znači.

Lorena Raponja (iz Glavani, živi u Krnici) – U ovom vrtiću radim već četiri

Lorena Raponja i Adriana Sergio sa djecom u vrtiću

ŠKOLSKI DJELATNICI U NOVOJ OSNOVNOJ ŠKOLI

Prelaskom u suvremenu i novu školsku zgradu, nisu samo učenici dobili više motiva za rad i učenje. Ova je zgrada odličan radni ambijent brojnim nastavnicima, zaposlenicima ove škole, koji imaju više motiva za rad u većim i moderno opremljenim učionicama, vlastitim kabinetima, s modernom opremom i računalima. Dvije učiteljice, koje žive na Barbanštini, pitali smo kako doživljavaju rad u novoj školi.

Katica Špada iz Kvarantije (učiteljica hrvatskog i talijanskog jezika) - Šesnaest godina radila sam u osnovnoj školi Vladimir Gortan iz Žminja, u područnom odjeljenju Cere u kombiniranom odjeljenju. Već jedanaest godina radim u barbarskoj osnovnoj školi, gdje sada predajem samo hrvatski jezik, dok sam na početku predavala i talijanski. Uz to, vodim izvannastavne aktivnosti, poput novinarske i literarne grupe. Uvijek mi je bilo lijepo raditi u ovoj školi, a od preseljenja u novu zgradu, još je i

ljepše. Imam sve moguće uvjete za rad, učioniku hrvatskog jezika, knjižnicu koja je odmah do nje. Upravo ta blizina obiju prostorija omogućava mi da, u suradnji s knjižničarkom, dio nastave održim upravo tamo, posebno kada je riječ o lektiri. Djeca se u knjižnici također mogu više baviti istraživanjima. Nastava je puno kvalitetnija. Novi, suvremeniji i veći prostor omogućava mi i da razvijem razne oblike nastave, kao što je primjerice grupni rad. I nastavnih je pomagala više, imamo puno više grafoскопa, imamo televizor i video u svakoj učionici. Također, u ovakvim uvjetima puno je jednostavnije pripremati naš školski list, koji bi ponovo trebao izaći ove godine.

Smiljana Vale iz Kožljani (učiteljica razredne nastave) – Već 16 godina radim u ovoj školi, s time da sam neko vrijeme radila kao tajnica. Trenutno vodim drugi razred. Uvjeti za rad u staroj školi bili su jako teški zbog dotrajalog namještaja i prostora. Sanitarni čvor je bio neprimjerjen, bez obzira na ulaganja Općine. Imali smo malo nastavnih pomagala i sredstava i sve je bilo već jako staro, preko dvadeset ili trideset godina. Prelaskom u novu školu, ja sam motiviranjia za rad. Imamo prekrasne nove prostore, puno prostora za izlaganje, panoe. Lijepo se može organizirati grupni rad, jer su učionice prostrane. U svakoj učionici imamo televizor i video, što nam je od velike pomoći u radu. Sada su generacije učenika drugačije, tehnički su naprednije i traže od nas da budemo u korak s njima. To u nastavi znači više korištenja osobnog računala, interneta, DVD-a. Moramo se stalno usavršavati, jer ploča više nije jedino nastavno pomagalo. U novoj školi nam je i kuhinja odlična. Učenici dobivaju topli i kvalitetni obrok.

ŠKOLSKA AKTIVNOSTI U PRVOM POLUGODIŠTU

Školarci su već u prva dva mjeseca nastave odradila velik broj izvan-nastavnih aktivnosti. Nakon uobičajenog prijema prvašića, održan je 10. rujna Dan hrvatskog olimpijskog odbora, povodom čega je škola organizirala različite sportske igre i natjecanja u školskoj sportskoj dvorani. Svjetski dan hrane školarci su obilježili 17. listopada svečanošću u školskom holu. Tamo su bili izloženi razni proizvodi od brašna, a pojedini su se razredi predstavili točkama u školskoj priredbi. Sudjelovali su i na 34. Susretima na dragom kamenu u Raklju, u čast istarskom književniku Mati Baloti. Posljednja u nizu aktivnosti bila je terenska nastava Putovima glagoljice, koju je finansijski pomogla Općina. Učenici su 24. listopada posjetili Beram, Vrh, Roč, Hum i Plomin. Na proljeće će škola ugostiti književnika Antuna Milovana na školskom književnom susretu, a u svibnju se priprema velika svečanost povodom 190. godišnjice postojanja Osnovne škole u Barbanu.

BARBANKE U SVITU: BILJANA RAJKO, magistrice politologije, po ocu iz Rajki, po majci iz Regulići, ranije je živjela u Švedskoj, a sada živi u Norveškoj

Imat će svoj vinograd u Istri

Skandinavija je mlađoj Biljani Rajko, rodom iz Barbanštine, nakon Istre postala novi dom. Dugo je vremena živjela u Švedskoj, a od nedavno posao i karijera odveli su je u norveški glavni grad Oslo. Za vrijeme njezinih ljetnih ferija u Puli, uspjeli smo je pitati kakav je način života u tom hladnom dijelu Europe i kako se privikla na tamošnju

klimu, mentalitet i ljude.

Rodjena je 1982. godine u Puli, od roditelja Barbanaca: otac joj je rodom iz Rajki, a majka iz Regulići. Svoj odlazak u Skandinaviju može zahvaliti majci Aniti Kalčić, koja je odlučila sa svojom kćerkom, prije dvanaest godina, novi dom pronaći u Švedskoj. Biljana je tada imala 14 godi-

na, a prilagodba na novi način života, novi jezik, nove ljude, kulturu i klimu, ispočetka nije bila tako lagana, usprkos tome što je sada oduševljena ovim skandinavskim zemljama.

Na što ti je bilo najteže prilagoditi se nakon odlaska u Švedsku?

- Ispočetka mi je bio velik šok pre seliti se u Švedsku. Tamo sam došla kada sam krenula u osmi razred. Ja i mama živjele smo u jednom gradiću 60 kilometara udaljenom od Göteborga. Zove se Borås, a sličan je Puli po svojoj veličini. Mali je grad u kojem se svi poznaju. Lijep je, ali i, što se tiče kulture, života ljudi i mentaliteta, drugačiji od onoga što sam

poznavala. Na početku nije bilo lako zbog jezika. Nije sličan niti jednom kojeg sam prije čula, pa mi je trebalo vremena da ga usvojam. Neko sam vrijeme pričala samo na engleskom, ali za par mjeseci uspjela sam ga savladati. Pola godina bila sam u posebnom razredu, a kada sam naučila švedski, pohađala sam nastavu s ostalima. Kod njih osnovna škola ima devet, a srednja tri razreda. Nakon osnovne škole, upisala sam trogodišnju opću gimnaziju. Potom sam željela upisati fakultet. Nisam odmah znala što će upisati, pa sam se raspitivala po školama o strukama i smjerovima koji se nude. Odlučila sam se za studij politologije u gradu Växjö gdje sam i magistrirala. Studirala sam tri godine, a onda sam pola godine bila na razmjeni studenata u Nizozemskoj, u gradiću Nijmegen, kako bi čim bolje naučila engleski jezik. Po povratku u Švedsku, završila sam magisterij u roku i počela tražiti zaposlenje. To je bilo prije godinu dana. Nisam se zaposlila odmah, jer sam čekala svog dečka Roberta, koji je također studirao sa mnom, da i on završi svoj studij. U to sam vrijeme radila dodatne poslove kako bi ipak nešto zaradila.

Zašto si se preselila u Norvešku?

- Kada je Robert završio faks, odlučili smo se preseliti u Norvešku. U Oslo smo našli posao i taj nam se grad odmah dopao. Najviše zbog mora, gospodljubivosti ljudi, fjordova, načina na koji

Razmišljaš li kada o povratku u domovinu?

- Razmišljam o povratku, ali tek kad budem stara. Tada ću se vratiti u Istru i imati svoj vinograd. Uvijek te nešto vuče prema onome gdje si rođen. Tako je i sa mnom. Volim i barbarska sela, otkuda su moji roditelji. Kada dođem u Pulu, redovito odlazim posjetiti svoje bake i ujka koji su ostali na selu na Barbanštini. Tamo je predivno, mir, tišina, prekrasna priroda. Velik je kontrast prema mom sva-kodnevnom životu u velegradu, ali mislim da bih se lako navikla i na život ovdje. U Švedskoj i Norveškoj je bolji način života i standard ljudi, što se primjerice može vidjeti u gradnji i uređenju infrastrukture, ali i ovdje se vide veliki pomaci, posebno što se tiče gradnje cesta.

Je li danas bolji život u Švedskoj ili Norveškoj?

- Postoje značajne razlike između Švedske i Norveške. Švedska nije više ona ista zemlja, kakva je bila prije deset ili dvadeset godina, kako je naši ljudi ovdje doživljavaju. Doduše standard života je uvijek ostao isti, ali ima jako puno doseljenika - Arapa, Pakistanaca, doseljenika iz Somalije, koji česti žive u jednom dijelu grada. Kad zađete u taj dio grada, čini vam se da niste u Skandinaviji nego u njihovim zemljama, a oni se uopće nisu prilagodili. Norveška je ipak malo drugačija. Norvežani su puno otvoreniji i srdačniji ljudi i mislim da je život tamo bolji.

KVARANTA

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**
 Perkins
Motori

za Istarsku županiju.

**DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU**

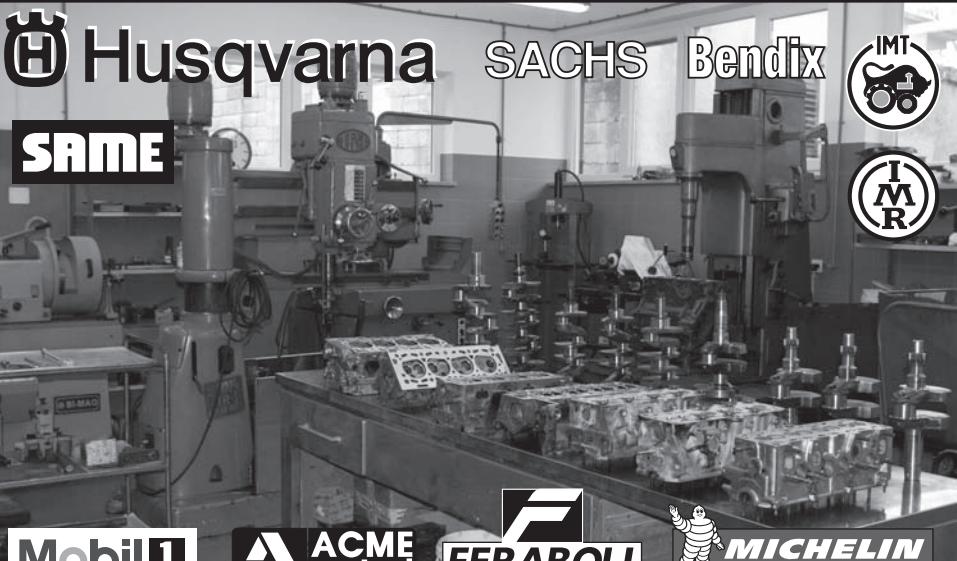
**GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!**

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Auto gume
- Gume za traktore, kamione i radne strojeve
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a

tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

**Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju**
**CERAMIC POWER
LIQUID**

LOMBARDINI
intermotor
LOMBARDINI
SLANZI

VINARSTVO NA BARBANŠTINI: SERGIO BILE, dipl.ing. agronomije, enolog rodom iz Bičići, otvorio vinski podrum Bilini u Bičićima

Barbanština uskoro na Vinskoj karti Istre

Cilj je Sergia Bile uz podrum Bilini urediti i kušaonicu vina, koja bi mogla smjestiti veći broj posjetitelja. Otvara se mogućnost da se i Barbanština uskoro nađe na Vinskoj karti Istre. Zasad će se kušanje i prodaja vina vršiti u samom podrumu. Bile želi, osim malvazije, terana i refoška, u ponudi imati i muškat, cabernet sauvignon, merlot, pinot bijeli, sauvignon bijeli i chardonay. U narednih deset godina želja mu je proizvoditi oko 50 tisuća litara vina.

Što je najavljujivao, to je i ostvario. Pulski enolog, rodom iz Bičići, Sergio Bile, otvorio je vinski podrum na svojoj djedovini u tom selu. Podrum „Bilini“, na šezdesetak kvadratnih metara, započeo je s radom uoči ovogodišnje berbe grožđa, a prva Sergiova vina, pod robnom markom Vinabiles, već polako sazrijevaju u vrhunskim uvjetima. Svečano je otvoren za ovogodišnju Martinju koja se u Bičićima, čiji je zaštitnik sveti Martin, po kojem i tamošnja crkvica nosi ime, slavi kao obiteljski blagdan.

Ovom investicijom, koja je tog vinara, koji već godinama dijeli savjete brojnim vinogradarima i vinarima na području južne Istre, stajala nešto više od 120 tisuća eura vlastitih sredstava, otvara se mogućnost da se i Barbanština uskoro nađe na Vinskoj karti Istre. To bi bio prvi takav objekt u ovom dijelu Istre, a pridružio bi se sada već poznatim vinskim imenima južne Istre, kao što su Giacometti-Moscarda, Marčeta, Demian i Trapan. Ujedno bi mladoj Turističkoj zajednici Općine Barban, na popisu turističke ponude ovog kraja, dodao još jednu zanimljivu točku.

- Prije berbe sam obišao vino-gradare s ovog područja i informirao ih da namjeravam otvoriti podrum. Desetak njih se odazvalo mojem pozivu, a nadam se da će ih sljedeće godine biti i više. Za otkup se mogu javiti i žitelji susjednih mjesta koja ne pripadaju Općini Barban. Svima, koji žele ovom podrumu prodati svoje grožđe, garantiram partnerski odnos i veću otkupnu cijenu. Moji partneri imat će priliku grožđe prodavati poznatom proizvođaču, a dobit će i stručnu potporu, budući da sam po struci agronom. Ove godine sam otkupio 12 tona bijelog i 5 tona crnog grožđa s gornje i donje Barbanštine. Za početak na tržište izlazim s 8 tisuća buteljki barbanske malvazije i 3 tisuće buteljki crnog vina, merleta i refoška. Trenutno osmišljavam etiketu vina pod robnom markom

Vinabiles, a ime vina još nije smisljeno. Barbanštini moramo izdignuti na Vinskoj karti Istre i to s crnim, odnosno crvenim vinima, naročito teranom, koji se kao kvalitetna sorta može proizvoditi u ovom kraju, rekao je Bile.

U narednom periodu, cilj je ovog vinara uz podrum urediti i kušaonicu vina koja bi mogla smjestiti veći broj posjetitelja, koji često vinske podrumume posjećuju organizirano. Zasad će se kušanje i prodaja vina vršiti u samom podrumu. Također, s godinama Bile želi, osim malvazije, terana i refoška, u ponudi imati i muškat, cabernet sauvignon, merlot, pinot bijeli, sauvignon bijeli i chardonay. Uz postojećih vlastitih 1700 trsova malvazije, namjerava zasaditi i osjetljivije sorte grožđa, bijeli

muškat i sivi pinot. Međutim, svu svoju snagu želi usmjeriti prema vinarstvu, a ne vinogradarstvu. U narednih deset godina želja mu je proizvoditi oko 50 tisuća litara vina.

TEHNO LINE
WWW.TEHNOLINE.HR

Kaštanjer 5
52100 Pula
tel. 052/383-666

- smanjiti telefonske račune?
- povećati minute razgovora?
- bezbrižno i brzo "surfati" internetom?

KAKO?:

...izaberite

POSEBNU I NAJPOVOLJNIJU PONUDU

na tržištu i uđite u novi svijet telekomunikacije...

iskon. **paket**

- do 500 minuta poziva mjesечно besplatno
- 5 Friend međunarodnih fiksnih brojeva
- ADSL promet 10 GB
- kućni bežični internet
 - limitator troškova
 - dodatne usluge
 - brzina priključka: od 2 Mbps do 16 Mbps

POKLON

printer/skener/fotokopirni uređaj

= prilika koja se ne propušta!

već od 79,00 Kn

prijave i informacije na tel. 383-666

ARIMPEX d.o.o.

agencija za promet nekretninama

tel. 0959029889 Dean

dean.koroman@miracolina.hr

tel. 0959074188 Sandra

VINTIJAN

d.o.o. Pula

**PODUZEĆE ZA ELEKTROMONTAŽNE
RADOVE I NISKOGRADNJU**

Vintijan 26, 52100 Pula

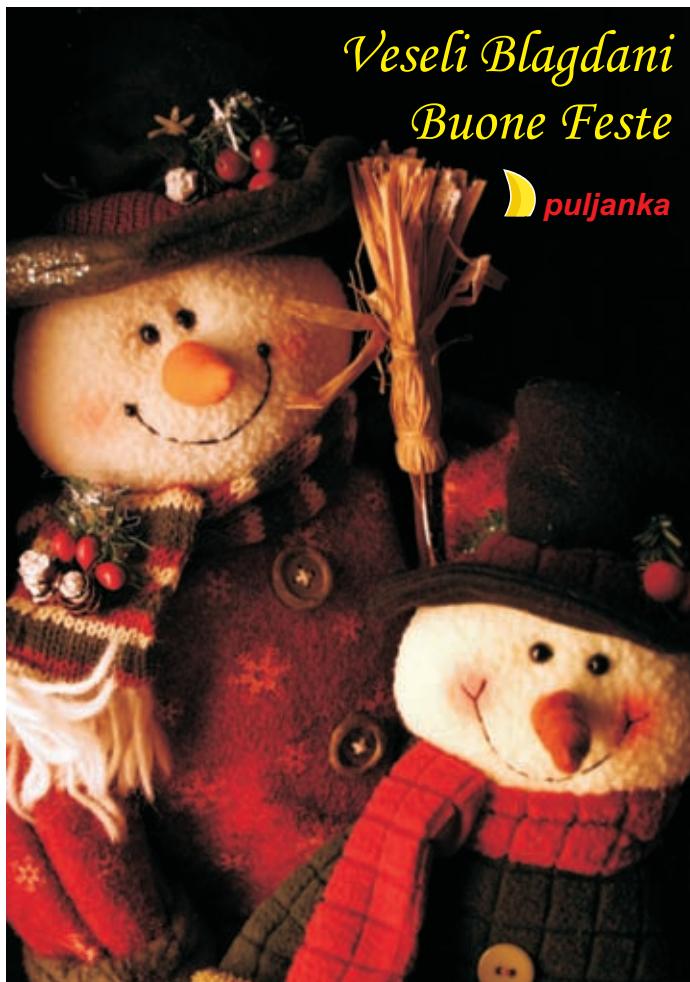
telefon: 052/505 180, fax. 052/383196

e-mail: vintijan@pu.t-com.hr

žele vam
općinski načelnik,
Općinsko poglavarstvo i
Općinsko vijeće Općine Barban

trgo *metal*

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

novestarske knjižare
d.o.o. za trgovinu i usluge
Pula

Školske torbe, ruksaci, pernice,
uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...

Novo
je novo

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

PODRUŽNICA U PULI, Giardini 8

tel./fax: 052/217-560

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

tel./fax: 052/624-177

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

tel./fax: 052/741-517

Punjena purica

Namirnice za 4 osobe

1 mini purica (oko 3000 g)
500 ml bijelog vina
200 g češnjaka
500 ml biljnog ulja
vegeta, papar, sol

Nadjev

500 g luka
200 g dimljene šunke
500 g šampinjona
200 g peršinovog lista
500 g krušnih mrvica
vegeta, papar, sol

Vrijeme: 2:20 h.

Priprema recepta

1. Cijelu puricu operite i osušite, a zatim kožu lagano odvojite od mesa i utrijajte začine ispod kože. Na ovaj način koža će nakon pečenja ostati hrskava. Odložite sa strane i u međuvremenu priredite nadjev.
2. Luk i dimljenu šunku narežite na kockice, šampinjone na ploške, a peršin sitno nakosite.
3. Na toploj masnoći popržite luk do zlatnožute boje, dodajte šunku, šampinjone, češnjak, začinite i pirjajte dok ne ispari suvišna tekućina.
4. Maknite smjesu nadjeva s vatrom, malo ohladite i dodajte krušne mrvice.
5. Dobijenom smjesom punite puricu na isti način na koji ste ju i začinili, pazeci da se ne ošteti koža.
6. Napunjenu puricu pecite na 180 stupnjeva oko 2 sata, povremeno podlijevajući vinom i sokom u kojem se peče.
7. Kao prilog poslužite svježe povrće ili pečeni krumpir.

Čestit Božić i sretnu Novu 2009. godinu
želi vam PURIS d.d. Pazin

Zanitel

d.o.o. Pula, Zagrebačka 35

Poduzeće za građevinarstvo
i instalacijske radove

Tel.: 052/541-255

Fax: 052/383-484

e-mail: zanitel@zanitel.hr

GEO centar d.o.o.
za geodetske poslove i projektiranje
Koparska 35, 52100 Pula

tel.: +385 (0)52 500 764
fax: +385 (0)52 501 469

gsm: +385 (0)98 901 5641

e-mail: geo.centar@put.com.hr

GEO CENTAR d.o.o. Pula, utemeljen je početkom ove godine, ali naše iskustvo u obavljanju predmetne djelatnosti daleko je opsežnije. Upravo je višegodišnji rad u struci rezultirao potrebom za osnivanjem modernog poduzeća koje će znanjem i fleksibilnošću kvalitetno odgovoriti na potrebe klijenata.

Temeljem Rješenja Državne geodetske uprave o suglasnosti za obavljanje poslova državne izmjere i katastra nekretnina, GEO centar d.o.o. Pula obavlja:

- Geodetske usluge izmjere
- Savjetodavne usluge vezane uz geodetske i poslove s nekretninama
- Izrada parcelacijskih i drugih geodetskih elab. za katastar zemljišta i nekretnina
- Iskolčenje građevina
- Izrada elaborata katastra vodova i tehničko vođenje kataстра vodova
- Izrada posebnih geodetskih podloga za prostorno planiranje i graditeljsko projekt.
- Izrada situacijskih nacrta za objekte za koje ne treba izraditi geodetski projekt

Javite se s povjerenjem
dipl. ing. geod. Orlando Bulešić

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

VRHUNSKA HRANA ZA PSE I MAČKE

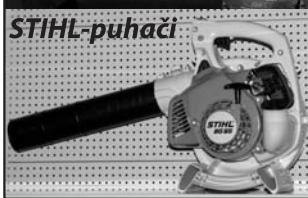

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

ZAMELLI
d.o.o.

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE

- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

LOVSTVO: ORIJANO POLJAK, novi predsjednik Lovačkog društva Kamenjarka iz Barbana

Novo vodstvo Lovačkog društva Kamenjarka

Orijano Poljak iz Rajki, od travnja ove godine, na funkciji je predsjednika barbanskog Lovačkog društva „Kamenjarka“. Na to je mjesto, čiji mandat traje četiri godine, izabran na izbornoj skupštini koja se održala 20. travnja. Tom prigodom izabrano je i novo predsjedništvo te nadzorni odbor, lovnik i tajnik društva.

Predsjedništvo čine Elvis Ciceran, koji ujedno obnaša funkciju lovnika, Marijan Roce, Denis Poljak, koji je izabran i za novog tajnika, Marino Glavaš, Goran Ljubić, Toni Maurić, Branko Špada, Dragan Kolić i Čedomir Biljuh. Zamjenikom mu je imenovan Milio Grabrović. Nadzornim odborom predsjeda Tedi Frančula, a članovi su Željko Vale i Drago Kolić. Izabrana je i disciplinska komisija. Predsjednik joj je Mario Učkar, a članovi Drago Rajko i Dean Kožljan.

- Kandidirao sam se na to mjesto, jer sam proživio jako puno lijepih trenutaka u tom društvu i kao lovac te sam stoga htio na neki način pridonijeti mu. Lovac sam više od 18 godina, a najviše uživam u lovnu na šljuku, koji sam zavolio s talijanskim lovcima. Naše Lovačko društvo je respektabilno i broji velik broj članova i čast mi je predstavljati ga. Kada sam došao na tu funkciju, sagledali smo čitavu situaciju u Lovačkom društvu, koje broji 201 člana i gospodari s dva lovišta - državnim lovištem XVIII/10 i zajedničkim lovištem XVIII/129. Odlučili smo da ćemo raditi timski, da ćemo svaku odluku donositi konsenzusom te da je svaka konstruktivna kritika dobrodošla, kazao je Poljak.

Istaknuo je da se predsjedništvo Lovačkog društva sastalo nekoliko puta otkad su izabrani, a među prvim pomacima, koje su učinili, bila je informatizacija društva. Nabavili su nešto informatičke opreme, sve podatke unijeli u informatički sustav i uveli plaćanje putem Internet bankarstva. Na taj način turisti lovci iz Italije mogu vršiti uplate iz svojih fotelja. Ujedno je povećana godišnja članarina za dvjesto kuna, tako da sada iznosi tisuću kuna.

Na snagu su stavili i Pravilnik o obvezama lovaca i korištenju divljih životinja i njihovih dijelova, čime su točno definirane obveze svakog lovca.

- I prije su se znala obveze lovaca, a sada smo to stavili na papir ovim Pravilnikom. Cilj je da svaki lovac zasije određenu površinu, čime bi se s divljači obogatilo lovište. Naime, otkad ljudi sve manje rade u kampanji, primjećujemo da je u našem lovištu u porastu krupna divljač, dok je sve manji broj one sitne, poput zečeva i jarebice, zaključuje.

Za naredno razdoblje Poljak kaže da LD Kamenjarka nema nekakve velike planove. Cilj je poslovati bez gubitaka i redovito izvršavati financijske obveze.

Orijano Poljak

**SOBOSLIKARSKI OBRT
AMAI**

tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

BARBANCI U PULI: EDUARD KOLIĆ, v.d. ravnatelj Nacionalnog parka Brijuni

Srce me vuče Barbanštini

Eduard Kolić, od nedavno je na mjestu v. d. ravnatelja Javne ustanove nacionalni park Brijuni. Ovaj Puljanin, rodom iz Želiski, na Brijunima radi već dvadeset godina kao stručni voditelj nacionalnog parka. Po struci je doktor veterine, a novom funkcijom preuzeo je vođenje i turističke ponude ovog otoka, odnosno hoteljerstva.

U ovoj javnoj ustanovi, zajedno sa sezonicima, radi 300-tinjak djelatnika, a ove godine im je poslovanje bolje nego ikada, pohvalio se ravnatelj. Usprkos dobrim poslovnim brojkama, kada se oduzmu svi troškovi za plaće, održavanje otoka, projekte za zaštitu prirode, ostane vrlo malo za neke veće investicije, za kojima vase hotelski objekti.

Pitali smo ga, budući da je rodom s Barbanštine, koliko je dan danas ostao povezan s tim krajem i kako vidi razvoj turizma u ovom dijelu Istre.

- Prije, dok sam bio dijete, puno sam više bio povezan s Želiskima, nego je to sada slučaj. Budući da mi je tata iz tog sela, a mama iz Krnice, redovito bih vikende provodio na selu. U Želiskima smo tada posjećivali moje prve zrmane, budući da od djedovine tamo imamo zemlju. Nažalost, u današnje vrijeme je

čovjek više zauzet i ne stigne odlaziti na mesta gdje bi i sam želio. Međutim, srce me tamo uvijek posebno vuče i često se do tog sela zaputim autom i proštam po kampanji. Jako volim taj kraj, kaže Kolić.

Što se tiče razvoja turizma smatra da bi se taj kraj trebao vratiti onome izvornome, odnosno onome što se danas u turističkoj branši zove agroturizam.

- Mislim da treba još proći godina da bi agroturizam bio pravi agroturizam. Prije svega to trebaju biti kuće u izvornom istarskom stilu, jer gosti žele boraviti upravo u takvim objektima. Njih ne zanimaju apartmani, nego stare istarske kuće, kada dolaze na odmor u unutrašnjost Istre. Takvi objekti moraju u svojoj okolini biti oplemenjeni vinogradima i maslinicima, a vidim da se ljudi polako time sve više bave. Mislim da Barbanština ima resursa za takav oblik turizma i da ga sve više razvija, veli Kolić.

Smatra da turist, koji izabere takvu destinaciju, očekuje i da će od svojih domaćina dobiti i domaće proizvode, poput mesa, mlijeka, jaja, meda, povrća i voća. Stoga je poželjno da se sve obitelji, koje se odluče na agroturizam, okrenu svojim korijenima, odnosno kampanji.

- Prije se turistički razvijao samo

krajuzmore, a sad turističke više žele svoj godišnji odmor provesti u unutrašnjosti Istre, u prirodi. Žele doživjeti nova iskustva, poput noćenja u autohtonoj istarskoj kući. To znači da ovakav turizam ne ovisi samo o ljetnoj sezoni, već je to cjelogodišnja ponuda, kaže.

Ističe da bi Barban te njegova okolica još više trebali iskoristiti svoju Trku na prstenac, koja je odlična promocija za sve one koji vole jahati konje i takvu ponudu žele imati i u svojoj turističkoj destinaciji. Misli da je Barbanština idealan kraj za uzgoj konja, a već postoji priča kojom se turisti, ljubitelji konjičkog sporta, mogu privući.

PRIJATELJI U SVITU: GABRIELE WEISS, vijećnica njemačke općine Walheim, s kojom je Općina Barban u kontaktima već 5 godina

Zanimaju nas barbanski turizam i gastronomija

Njemica Gabriele Weiss, sa svojim suprugom Lotharom, već nekoliko godina posjećuje Barban za vrijeme svog godišnjeg odmora u Krničkom Portu. Ova vijećnica iz njemačke općine Walheim, s kojom Barban neslužbeno prijateljuje, nakon Trke na prstenac ispričala nam je zašto dolazi upravo u Istru, kakogledana Barbani Barbanštini te buduću suradnju između ove dvije općine.

Otkad dolazite u Istru i kako to da ste se odlučili za ljetovanje u Krničkom Portu?

- Moj muž u Istru dolazi od 1984. i uvijek je bio njome oduševljen. Ja sam mu se pridružila 1989., a tada mi je pokazao mnoga mjesta, poput Kanegre, Umaga, Buzeta, ali i Rijeku, Opatiju, Krk i druge. Krnicu, odnosno Krnički Porat smo

slučajno otkrili. Došli smo na godišnji, otišli s kamp kućicom i tražili mjesto za kampiranje u blizini Barbana. Otkrili smo Krnički Porat, jer smo bili veoma gladni i slijedili smo znak za hotel Karmen. Tada smo otkrili restoran u lučici iiza njega idealno mjesto za kampiranje. Vlasnica je bila toliko ljubazna da smo odmah odlučili tamo ostati. Iz ovog se susreta rodilo prijateljstvo. Tamo nam se jako svđa, tako da već pet godina, po tri puta godišnje, dolazimo u ovo mjesto na godišnji odmor. Ono što volimo u Istri su pejzaž, more, ljudi i kultura, rimska kultura u Puli, ali i arhitektura koja krasi druga mjesta poput Barbana, Rovinja, Labina, Svetvinčenta, Vodnjana. Također nas privlači i istarska kulinarika kultura, odnosno riba, škampi, školjke, lignje, fuži, tartufi, divlje šparoge, maneštra. Namjeravamo i dalje dolaziti u ove krajeve.

Kako je došlo do kontakta između

općine Walheim i Barban? Posjećuju li se općinske delegacije i žitelji općina međusobno?

- Poveznica je bio mještanin Walheima gospodin Stojković, koji inače dolazi iz Pule (nap.ur.: porijeklom je Barbanac, iz Poljaki i Jurićev Kala) i koji u Walheimu živi od devedesetih godina. On jenašemtadašnjem načelniku, gospodinu Martinu Gerlachu, ispričao sve o Barbanu i pokušao je uspostaviti vezu između Walheima i Barbana. Kad je načelnik Gerlach čuo da želimo provesti godišnji odmor u Istri, zamolio me kao vijećnicu da posjetim Barban i da stupim u kontakt s načelnikom Denisom Kontošićem. Kad sam te godine stigla u Istru, inače po prvi put u Krnički Porat, nazvala sam gospodina Kontošića, a potom sam se s njime i susrela. On nas je odmah pozvao na Trku na prstenac. Barban nam se jako dopao i od tada svake godine dolazimo na Trku.

U međuvremenu je Barban posjetio i naš novinačelnik gospodin Albrecht Dautel. U Walheimu su boravili studenti iz Barbana, primjerice Toni Batel iz Hrboki. Njega su kod nas zanimale metode podizanja vinograda i podrumi. Također, kod nas je, unatrag četiri godine, boravila i barbanska delegacija, predvođena načelnikom Denisom Kontošićem, na tradicionalnom Dorffestu, koji se organizira svake dvije godine. Ove godine su na njemu

sudjelovala dva studenta turizma: Nenad Pavlić i Ticiana Trošt, koji su se informirali o turističkim aktivnostima u našem kraju. Također, nekoliko je obitelji iz Walheima na Barbanštini, u više navrata, provelo svoj godišnji odmor.

Na kojim sve poljima bi Barban i Walheim u budućnosti mogli surađivati?

- Smatram da suradnja između objiju općina ima dobar temelj, na kojem

se može dalje graditi. Trebalо bi samo razmislići koji su zajednički interesi obiju strana. Mislim da mi možemo profitirati od barbanskih iskustava na polju turizma i gastronomije. Mi bismo im, pak, s druge strane mogli proslijediti iskustva u radu s mladima. Obje općine dobivaju nove perspektive za aktualne probleme, mogućnosti upoznati nešto novo. Mi također surađujemo s jednom francuskom općinom, pa bi se neki kontakti mogli ostvariti i prema Francuskoj.

Kako biste kao turist opisali Barban i Barbanštinu? Koji mu još sadržaji nedostaju?

- Barban je gradić s tradicijom i šarmom, općina s ogromnom površinom s puno malih sela i poljoprivrednih gospodarstava. Na tom se području ima puno toga za vidjeti - konjičke rančeve, more, Raški zaljev, pećine. Smatram da je općina na području turizma s novim Turističkim uredom na dobrom putu. Vidim Barbanštinu kao turističko odredište, ne s velikim hotelima, već s kućama za odmor. Također su veoma interesantne mogućnosti za rekreaciju u prirodi, poput pješačenja. Rado bih došla na jesen i tada isprobala nekoliko pješačkih tura. Zato bi po meni bilo interesantno da se poradi na pješačkim i biciklističkim stazama.

PRIJATELJSKE OPĆINE: IVICA KLEM, načelnik Općine Nijemci iz Vukovarsko-srijemske županije od 1993. god., s kojom je Općina Barban 2003. god. potpisala Povelju o prijateljstvu i suradnji

Barbanci su udomili naše u ratu

Već dugi niz godina Barban surađuje s općinom Nijemci iz Vukovarsko-srijemske županije. Načelnik ove slavonske općine, Ivica Klem, postao je redoviti gost Trke na prstenac, pa smo tako ovog ljeta iskoristili priliku i dan nakon Trke postavili mu nekoliko pitanja o budućnosti suradnje između ovih općina.

Kako je došlo do suradnje između slavonske i istarske općine?

- Već gotovo trideset godina KUD Nijemci surađuje s KUD-om Barban, a to je prijateljstvo počelo kada su Barbanci počeli dolaziti na Vinkovačke jeseni. Od tada naš KUD redovito dolazi u Barban i obrnuto, tako da kulturna veza postoji već toliki broj godina. Prije nekoliko godina mi i općina Barban odlučili smo to prijateljstvo prenijeti i na druge razine. Potpisali smo Povelju o bratimljenju, bez obzira na to

da u našoj općini vlada HDZ, a u Barbanu SDP. Držim da sam istok Hrvatske, koji je

jako stradao u Domovinskom ratu, treba surađivati s drugim dijelovima Hrvatske, a suradnju među općinama spustiti na prijateljstvo među samim ljudima.

Već nekoliko godina dolazite na Trku na prstenac. Kako ocjenjujete ovu manifestaciju i treba li ona po Vam dobiti veći značaj?

- U Barban sam prvi put došao još davne 1984. godine. Tada sam ovdje bio privatno, a ne u političkoj funkciji, budući da općinu Nijemci, kao načelnik, vodim od 1993. godine. Prije smo, kao delegacija, dolazili na Dan Općine Barban, a na Trci sam prvi put bio 2003. godine. Tada su se obje općine zbratimile. Sad je već peta godina da sam tu. Trka je jedan izuzetan i vrhunski događaj i ne bi trebala biti važna samo na razini ove općine i Istarske županije, ona bi trebala dobiti više prostora i na ra-

BARBANSKI UČITELJI: JOSIP LUČIĆ, umirovljeni profesor, učitelj u Barbanu šk. god. 1947./48., oženjen Barbarkom Albinom, rođ. Verbanac

S Barbanom trajno vezan

zini države. Sinjska alka postala je simbol u Republici Hrvatskoj, pa bi tako i Trka na prstenac trebala dobiti jednako pravo, jer je sve veća i u sve većem broju posjećena. Turisti su u ovo doba godine na moru, pa i oni dolaze u Barban na taj dan. Ovaj događaj omogućava da vide i ovaj dio Istre, a ne samo njenu morsku obalu.

Koliko je Domovinski rat utjecao na suradnju između Barbanaca i Nijemčana?

- Općina Nijemci je 1991. godine bila izložena agresiji. Tada su sve susjedne općine, pa tako i naša, pale u ruke neprijatelja, i bilo je puno izbjeglica. Dio naših ljudi tada je došao u Barban. Barbanci su prihvatići naše žitelje i skrbili o njima, dok se nisu ponovno vratili u svoje domove. Tada je nastala neraskidiva veza i to se ne zaboravlja. Prijatelji se poznaju onda kad je najteže, kada treba imati razumijevanja i prihvatići ljudi koji su ostali bez ičega. Za vrijeme Domovinskog rata, usprkos svemu, KUD Nijemci i dobar dio naših udruga dolazili bi iz izbjeglištva u Barban. U takvim vremenima djelovali su ljudi koji su puno dali od sebe. Kao primjerice Đuro Pandža, koji je kao predsjednik KUD-a Nijemci i uspostavio našu suradnju. Posebno nam je draga što ga je Općina Barban 2007. god. proglašila svojim počasnim građaninom.

Osim kulture, na kojim još poljima želite u budućnosti surađivati s Općinom Barban?

- Nama je trebalo nešto više vremena, nakon rata, da stabiliziramo Općinu Nijemci i da je izgradimo, jer smo po stupnju razaranja bili više pogodjeni nego Vukovar. Uspjeli smo gotovo sve obnoviti. Vratili smo ljudi u njihove domove, uspjeli smo ostvariti neke infrastrukturne projekte. Za nas su bitne dvije velike gospodarske zone koje su namijenjene poduzetnicima, tako da poseban razvoj očekujemo na gospodarskom planu. I na tom polju želimo surađivati s Općinom Barban. Surađujemo s obližnjim Ilokom, s kojim smo formirali Ured za međunarodnu suradnju i ruralni razvitak, čiji je zadatak javljati se na natječaje bilo nekog od resornih ministarstava ili pak na razini Europske unije. Nadam se da ćemo o suradnji na tom polju također razgovarati s barbanskim općinom.

S kime ste Vi osobno sklopili prijateljstva na Barbanštini?

- Posebno s načelnikom Denisom Kontošićem, zatim Dejanom Maurićem, Mladenom Filipovićem, Josipom Troštrom iz KUD-a Barban. U Barbanu se već osjećam kao doma. Ali nisam samo ja taj koji je stvorio ovdje prijateljstva. Članovi oba KUD-a zbljžili su se i mnogi su postali obiteljski prijatelji, čak je došlo i do braka između njih.

U svom rodnom mjestu pohađao je osnovnu školu, a zatim je nastavio obrazovanje u Građanskoj školi u četiri kilometra udaljenom Kastvu. Nakon stečenih uvjeta upisao se u Delavsku školu u Kastvu u kojoj se stječu potrebna teoretska znanja za praktično osposobljavanje za određena obrtnička zanimanja.

Delavsku školu završio je u vremenu talijanske okupacije Kastavštine 1941/42. školske godine. Nakon Drugog svjetskog rata nastavio je školovanje u novootvorenoj učiteljskoj školi u Kastvu i skraćenim školovanjem stekao zvanje učitelja.

Kako ste iz okoline Rijeke došli u Istru?

- Nekoliko dana nakon diplomiranja, nekolicina nas je otišla u Labin u Prosvjetni odjel Oblasnog Narodno-oslobodilačkog odbora za Istru i stavila se na raspolaganje za raspored na upražnjena učiteljska mjesta u istarskim osnovnim školama. Raspoređen sam u

mjesto za koje sam tada prvi puta čuo, Rapavel u općini Višnjan. Škola se nalazi u adaptiranom podrumu jedne seoske kuće u kojem, osim klupa i ploče, ničeg nije bilo. Nije bilo lako naći se s netom završenih osamnaest godina pred brojnim učenicima, među kojima je bilo i nekoliko tek godinu dana mlađih od mene, jer su u ratu prerasl

Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Općine Barban, 06. prosinca 2008. god., Općina Barban i Općina Viškovo, odnosno njihovi načelnici, dva profesora, Denis Kontošić i Goran Petrc, potpisat će Pismo namjere o prijateljstvu i suradnji. Tome je pri pomoglo prijateljstvo Općine Barban sa susjednom Općinom Matulji, ali svakako i sin Josip Lučića, Jadranko Lučić, član Poglavarstva O. Viškovo, koji se vesrđno zalagao za vezu dviju Općina, poštujući svoje barbanske korijene, pa se čak može reći da je upravo on bio pokretač ovoga povezivanja.

osnovnoškolske godine. Nakon svega četiri mjeseca, premješten sam u osnovnu školu Šterna u općini Oprtalj, gdje sam ostao do kraja 1946/47. školske godine.

Josip Lučić sa suprugom Albinom, rođ. Verbanac

Fotografija snimljena 28.09.1947.god. ispred Velih vrata u Barbanu. Slijeva: Radojka Rubeša - učiteljica u OŠ Petehi, Josip Lučić, Veronika Kalebić iz Petehi - službenica u MO Barban

Kada ste došli u Barban?

- Nekoliko dana nakon početka školske 1947/48. godine premješten sam u osnovnu školu Barban. U Barban sam došao nakon javljanja u Prosvjetnom odjelu Kotara Vodnjan 19.09.1947. Zavolio sam ga na prvi pogled. Navratio sam u Mjesni ured koji je vodio Karlo (Dragutin) Blažina koji mi je pomogao u smještaju i prehrani. Stanovao sam u kući Lucije Kleva nedaleko Malih vrata, a o mojoj prehrani brinula se Giuseppina Spada. U osnovnoj školi Barban radila je tada učiteljica Marija Konopacki rodom iz Đakova. Ona je vodila učenike prvog i četvrtog razreda, a ja sam preuzeo drugi i treći. Moj prvi nastavni dan bio je 22.09.1947.godine. U svakom od ova dva razreda bilo je između 27 i 30 učenika.

Kakav je izgledao život učitelja u to doba?

- Zbog poratnih oskudica bili smo suočeni s racionaliziranim raspodjelom prehrabnenih i ostalih neophodnih artikala za svakodnevnu uporabu. Količina artikala po glavi stanovnika bila je određena potrošačkim kartama koje su bile kategorizirane prema fizičkim potrebama potrošača. Prosvjetni djelatnici imali su pravo na potrošačku kartu s oznakom R-1.Tako utvrđene količine dijelile su se mjesечно, ali su bile više nego nedovoljne za normalnu svakodnevnu prehranu. Tijekom rada u Rapavelu i Šterni dobivao sam plaću u jugo-lirama koje su bile platežno sredstvo u, kako smo onda govorili, novo oslobođenim krajevima koji su bili otuđeni nakon Prvog svjetskog rata. U

Barbanu sam primio prvu plaću u dinarima koja je bila vrlo skromna, s iznosom od 2229 dinara.

Kakvi su bili uvjeti rada u Barbanu u to vrijeme?

- Uvjeti rada u Barbanu bili su mnogo povoljniji nego u mnogim drugim istarskim školama. Školska zgrada, koja je sada napuštena, u potpunosti je zadovoljavala ondašnje potrebe. Mjesto je već tada bilo elektrificirano i povezano asfaltiranom cestom. Prometne veze su za ono vrijeme bile dobre, jer su kavarice, odnosno rudarski autobusi za Rašu, pružale prijevozne usluge i mjesnom stanovništvu.

Jeste li se uključili u društvene aktivnosti u novoj zajednici?

- Vrlo brzo sam se uključio u mjesne društveno-političke aktivnosti, jer su i prilike zbog oskudice školovanih kadrova bile takve. Dosta vremena iziskivao je rad na pružanju pomoći u djelatnostima Mjesnog odbora, ali i poljoprivredne zadruge, koja je bila organizator snabdjevanja raznim potrepštinama. U godini mog boravka u Barbanu pripremali su se prvi državni i lokalni izbori, provodile su se djelatnosti oko raspisanog narodnog zajma, a radilo se i na prvom poslijeratnom popisu stanovništva, u kojem su učitelji u Istri dali nemjerljiv doprinos. Sve ove akcije, i još mnogo drugih, obavljale su se volonterski i besplatno.

Do kada ste radili u Barbanu?

- U Barbanu sam službovao do 31.08.1948.godine. Od tada, pa do odslaska odsluženje vojnog roka 20.10. iste godine, upućen sam na zamjenu u osnovnu školu Prnjani. Tu sam radio zaista u nemogućim uvjetima s velikim brojem djece u sva četiri razreda. Stanovao sam kod obitelji Josipa Kalčić na Gubavici.

Gdje ste sve radili nakon odslaska iz Barbana?

- Dio 1950. godine radio sam na nekim poslovima u drvnoj industriji u Delnicama, a 1950/51. školske godine bio sam na mjestu upravitelja

Brodograđevno-industrijske škole u Kraljevici. Ponovno se vraćam radu u osnovnoj školi i to u mjestu Studena u općini Klana, gdje sam radio i boravio pet godina. Od 1956. do 1961. bio sam upravitelj osnovne škole Brešca u općini Matulji. 1961.i 1962. studirao sam na Pedagoškoj akademiji u Rijeci i stekao zvanje nastavnika hrvatskog jezika i geografije, a 1962/63. izabran sam za upravitelj osnovne škole Nikola Tesla u Rijeci. Izvanrednim studijem na Fakultetu industrijske pedagogije, stekao sam zvanje profesora. Od 1972. do 1980. bavio sam se političkim djelatnostima, a od 1980.do umirovljenja 1984. bio sam ravnatelj Zavoda za zapošljavanje u Rijeci.

Po čemu posebno pamtite Barban?

- Barban kao gradić bogate prošlosti, s kojim sam ostao trajno vezan, ostao je sa svoja dvoja vrata, Velim vratima na zapadu i Malim vratima na istoku, i sa svojom Placom, isti kao i u vrijeme mog boravka. Nova je samo skulptura posvećena prstencu, po kojem je Barban postao nadaleko poznat. Ono što me obuzima prigodom čestih posjeta s obitelji, koja ovdje ima svoje korijene, rođena je naime u Barbanu, je sjeta zbog saznanja da je u Barbanu ostalo još vrlo malo mojih poznanika koje čeka vječni mir na Gradišću.

AUTO BAGGIO

vl. Draženko Bariša
AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE
Rebići 11, 52207 BARBAN
tel./fax: 052580 420
gsm: 098 665 435
e-mail:
drazen.barisa@inet.hr

GOSTI BARBANA: ZORAN MILANOVIĆ, predsjednik SDP-a Hrvatske ponovno na Trci na prstenac

Barban nije opterećen politikom

Predsjednik SDP-a Hrvatske uistinu je čest gost Barbana. Ove godine drugi je puta službeno posjetio barbarsku Trku na prstenac i s drugim visokim uzvanicima ovo konjičko natjecanje gledao iz svečane lože. Privatno je, priznaje i sam, nekoliko puta bio na ovoj manifestaciji koja je dvadesetak godina starija od sinjske Alke, s kojom dijeli mnoge sličnosti. Iskoristili smo priliku, tijekom njegova sastanka s istarskim čelnicima njegove stranke u seljačkom domaćinstvu Pavlići, nekoliko sati prije početka Trke, za kratak razgovor.

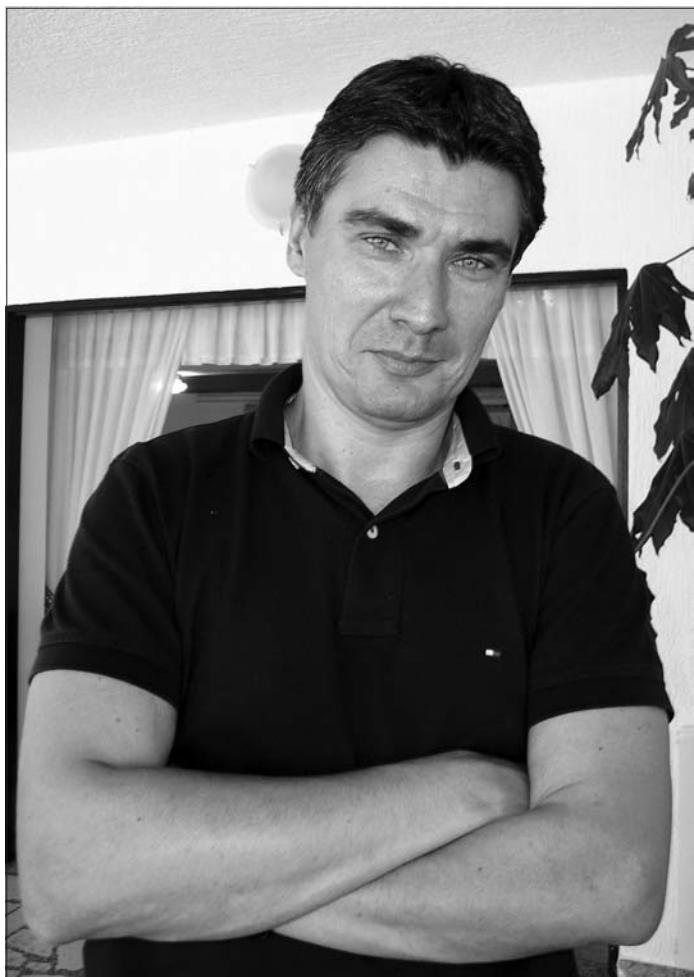
Čest ste gost Barbana i Trke na prstenac?

- Da, često sam u Barbanu. Bio sam prošle godine ovdje i još jednom prije. Lijepo je ovdje. Ovaj sam se put okupio s predstavnicima SDP-a u Istri, tako da je ovaj posjet u jednu ruku i posao i doživljaj. Čest sam gost Trke, zato što je ovdje, za razliku od sinjske Alke, atmosfera opuštena i nije opterećena politikom te nema posebnog protokola

i raznih interesa. Organizacija je tradicionalno istarski na visokoj razini i čovjeku ne treba više reći da bi ponovno došao u Barban.

U općini Barban već drugi mandat za redom SDP ima većinsku vlast. Kako to komentirate?

- Kao dobar izbor ljudi koji ovdje žive, a koji su se već u svom prvom mandatu dokazali s p o s o b n o s t vođenja Općine te zasluzili drugi mandat. Pozitivne promjene koje su donijeli ovome kraju, donijeti će

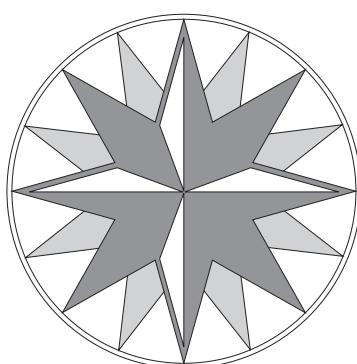

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

im zasluženo i treći mandat. Vjerujem da će se to dogoditi i u drugim dijelovima Istre. Naravno ljudi će odlučiti. Mi nismo stranka koja se nameće. Mi ne doživljavamo IDS, koji ima vlast u većini istarskih općina i gradova, kao ljute suparnike, već kao partnere. Međutim SDP je velika stranka, a na posljednjim izborima u Istri SDP je po prvi put bio najjača pojedinačna stranka. Drago mi je da je i Istra u tom smislu crvena. Ali lokalni izbori su opet dru-

ga priča i građani bi trebali izabrati prave ljudе, neovisno o politici..

Što očekujete od predstojećih lokalnih izbora na razini Općine Barban, ostalih gradova i općina u našoj županiji te na razini države?

- Očekujem dobre rezultate. Za Općinu Barban nema bojazni, jer su naši ljudi u dva mandata vođenja Općine Barban pokazali kako treba voditi Općinu putem razvoja i prosperiteta. Treći mandat SDP-a u Barbanu donijet će još novih stvari i zasigurno boljitak ovome kraju. O detaljima oko izbora za županijski razinu, raspravljati će istarski SDP samostalno. On će sam odlučivati s kime će u koaliciju i kako će se poslije izbora raspodijeliti. Koalicija SDP-a i IDS-a u Istri je razumljiva i logična, a što se tiče koaliranja SDP-a i HDZ-a na lokalnim razinama, smatram da o tome odlučuju direktno ljudi koji тамо žive. HDZ nam je u državi glavni politički suparnik, a u Istri je njegova snaga očekivano mala. Smatram da je HDZ loše rješenje za državu i da je nužna što skorija promjena.

VINARSTVO: EMIL PERDEC, poznati istarski sommelier, barbanskoga porijekla, dva puta državni prvak, menadžer za hrani i piće u hotelu Monte Mulini u Rovinju

Barbanština je za dobar teran

Poznati istarski sommelier Emil Perdec iz Kuići, a porijeklom iz Prdaci kod Manjadvorci, oduvijek je bio zaljubljen u vinogradarstvo, a ljubav prema vinima logičan je nastavak. Kako sam kaže, tu je ljubav u njemu potaknuo njegov otac, koji ga je od malih nogu vodio sa sobom u brajde. "S 2-3 godine već sam nosio loze na kraj, s 5 sam šišao ždrice, s 10 san pelja traktor, s 12-13 posadio sam s ocom svoj prvi red brajad", opisuje Perdec svoje djelinstvo.

Danas je takva ljubav prerasla u samostalan biznis. Naime, Perdec je prije godinu i pol dana u Puli otvorio wine bar Tinja, zajedno sa svojom suprugom Karin Rupena, takođersommelierom po profesiji. Oboje su traženi, kada je u pitanju posluživanje gostiju poput predsjednika ili premijera države ili pak nekih drugih poznatih osoba iz svijeta politike, estrade i glumišta. Članovi su Hrvatskog sommelierskog kluba, osnovanog 1993. god., sa sjedištem u Puli, koji broji između 500 i 600 članova.

Gdje ste stekli najvrjednija iskustva kao sommelier?

- Prvo pravo iskustvo u posluživanju vina dobio sam dok sam radio u restoranu Valsabbion u Pješčanoj Uvali. Bilo je to prije 12 godina, kada je počeo jačati sommelierski pokret u Istri. Tu sam se zadržao sedam godine, a potom sam otišao u restoran Zigante u Livadama. Nije to bila jednostavna odluka, jer tada taj restoran nije bio poznat. Bio je to pravi izazov. Tamo sam radio 4,5 godine kao voditelj restorana. Trenutno radim u Maistri, odnosno u hotelu Monte Mulini kao menadžer hrane i piće, što je jedan škalin više od svega što sam dosad radio. Ujedno ja i supruga, s kojom sam radio u Valsabbionu, već godinu i pol vodimo naš wine bar Tinja u Puli.

Koliko je otvorenje takvog objekta u Istri profitabilno? Postoji li dovoljno klijentele koja poznaje vina?

- Kad smo otvorili taj bar, bio je to jedan iskorak u vinskoj ponudi Pule. Željeli smo otvoriti objekt u kojem će se ljudi osjećati ugodno i gdje će se moći družiti uz izvrsna vina. Dali smo si rok pet godina da se taj posao razvije, jer ljubi-

telja vina ima jako puno, ali zato ima malo pravih znalaca. Pula je mali grad, a od 60 tisuća stanovnika maksimalno dva posto njih se kuži u vina. Prije deset godina taj je postotak bio još manji, odnosno tek 0,5 posto. Stvar se polako mijenja. Osim toga, kod nas se vina mogu kupiti po tržišnim cijenama. Prednost kupnje vina kod nas je ta što kupac, koji ne poznaje toliko dobro vina, od nas dobije preporuku. Vino prije kupnje može kušati, tako da zna što je kupio. Također, u našem objektu organiziramo prigodne prezentacije pojedinih vina te izrađujemo vinske karte za restorane. Treba puno truda u ovom poslu da bi se nešto postiglo.

i to još uvijek radi konobar. Usprkos tome, sve više restorana diže svoju vinsku kulturu i traže da im sommelieri izrade vinske karte, koje se prilagođavaju ponudi s njihova jelovnika.

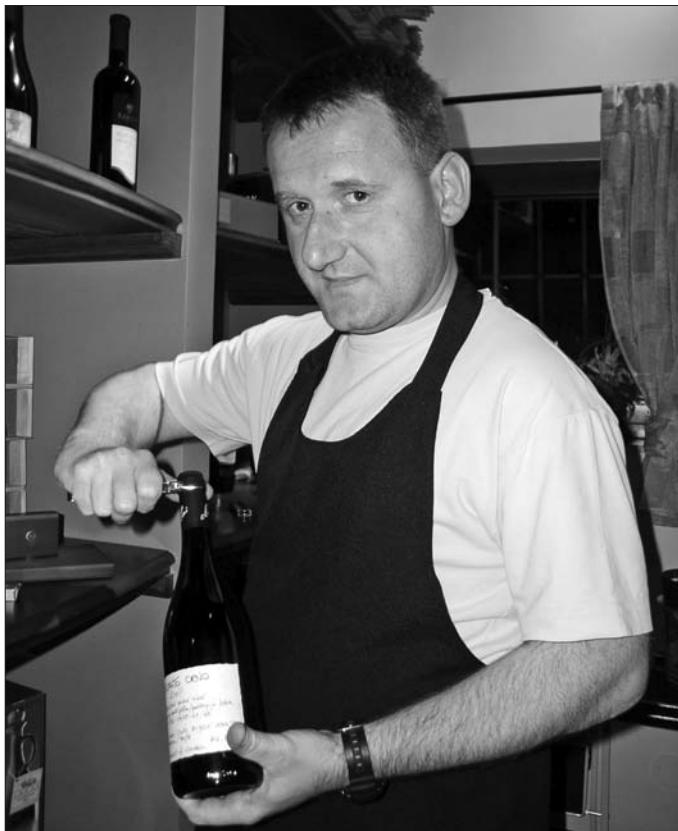
Nekoliko ste puta bili i državni prvak?

- Ja i supruga smo se nekoliko puta natjecali na državnom prvenstvu. Jednom smo se čak zajedno našli jedno protiv drugoga u finalu. Te sam godine pobijedio. Natjecao sam se 2003., 2004. i 2005., dva puta sam osvojio prvo mjesto, a jednom drugo. Također, dva sam puta predstavljao Hrvatsku na evropskom prvenstvu u Reimsu u Francuskoj.

Kako ocjenjujete vinarstvo i kvalitetu vina na Barbanštini?

- Drago mi je da su se stvari pomakle s mrtve točke, otvorenjem vinskog podruma Sergia Bile u Bičićima i drugaćijom organizacijom Martinje u tom mjestu. Znam da su Bičići imali uvijek svoju lokalnu izložbu vina te da je ove godine napravljen korak više. To je jako bitno, jer se vinarstvo veže uz turizam, a u ovom kraju, iz godine u godinu, sve je veći broj kuća za odmor. Novootvoreni vinski podrum će pridonijeti promociji vinarstva ovog kraja, koji dosad nije bio zastupljen na vinskoj karti Istre. Barbanština je kraj gdje su ljudi oduvijek „delali brajde“. Moj otac je bio odličan vinogradar, a tako i većina ljudi s ovog područja. Međutim, nikakvu pažnju nisu pridavali podumarstvu. Vino su najčešće držali u podrumu s ostalom zimnicom, što nije

dobro. Stoga, još i danas ovaj kraj kaska za ostatak Istre, što se tiče kvalitete vina. Doduše na Barbanštini sam u više navrata kušao dobra vina, poput onoga Stanka Kancelara. Međutim, ovaj kraj nikad neće moći proizvesti dobra bijela vina zbog same kvalitete zemlje. S druge strane, ovo je područje idealno za proizvodnju jako dobrog terana. Jako je bitno da ljudi odlaze na vinske smotre i kušaju druga vina, jer na taj način mogu znati je li neko vino dobro ili ne. Stariji ljudi, koji vino rade po tradiciji, najčešće kušaju samo svoje vino, za koje smatraju da je najbolje. Ako se ne probaju druga, nikad neće moći podići kvalitetu svojih.

Jesu li sommelieri u Hrvatskoj dobro plaćeni? Kakve kvalitete mora imati dobar sommelier?

- To je uvijek dobro plaćen posao, ali svatko mora biti spreman uložiti u sebe, jer posjete raznim vinskim manifestacijama koštaju, a tako se puno toga nauči. Sommelier mora biti elokventna osoba. Mora poznavati povijest, vinsku kulturu i gastronomiju. Tvoje je da vino procijeniš i da ga na kraju dobro prodaš. Bitno je da gostu znaš opisati kakvo je vino i s kojom se hranom najbolje slaže. Nažalost, kod nas nije još uobičajeno da restoran ima profesionalnog sommeliera

BOŽIĆ U FAMEJI: FOŠKA GRABROVIĆ iz Bašići, 86 godina, pripovjeđa nam o Božićnim običajima u obiteljima na Barbanštini

Ni bilo leta prez bakalaja

Božićni običaji Barbanštine ne razlikuju se bitnije od onih u ostatku Istre. Doduše u razgovoru sa starijim ljudima, često se dolazi do zanimljivih nekadašnjih malih lokalnih ili obiteljskih tradicija uoči tih svećarskih dana kojima su željeli uveličati najveću feštu u ovom dijelu godine - Božić.

Osamdesetšestogodišnja Foška Grabrović iz malog sela Bašići nedaleko Sutivanca i Balići, iz kojih je došla udajom, ispričala nam je da je njezina obitelj spre-mala istu hranu kao i ostale obitelji u Istri. Za Viliju Božju cijeli se dan postilo, a post se prekidalo oko podneva, kada je bilo dozvoljeno supanje. Do navečer su se svi suzdržavali od jela, kako bi dostoјno dočekali rođenje Isusa. Ona se te tradiciji pridržava i danas, kako kaže, „kako ju je učila mat“ Večera je bila u znaku sočiva, broskve, bakalaja s pasuticami. Meso se jelo drugi dan. Sočivo je bila maneštra koja se pripremala na maslinovom ulju, ali bez mesa, od fažola, slanca i krumpira. Na domaćem ulju pripremala se i kuhan broskva sa češnjakom. Također, ističe teta Foška, „ni bilo leta prez bakalaja“ i kako je

povratka u topli dom, obitelj bi pojela os-tatak večere. Kolači se nisu pripremali, a kao nadomjestak poslužio bi kruh utočan u istučena jaja, koji bi se potom ispekao na ulju i posipao šećerom.

Kuća se za te dane nije posebno kitila. Međutim, blagdansko se raspoloženje moglo osjetiti dok se na prozore stavljao tek ubrani bršljan ili kada su djeca s ocem iz šume dovlacija najveći cok, koji bi na ognjištu gorio od Vilije Božje do Sveta tri kralja. Cok nikad ne bi izgorio do kraja, kako bi se nakon blag-dana stavljao pod manjaduru kravama u štali. Teta Foška kaže da su tako radili njezini preci i da je i njihova obitelj s tom tradicijom nastavila, iako ne zna koja se simbolika iza toga skriva. Po tom je coku njezin muž udarao puhalicom, dok je gorio na ognjištu i tražio dobar urod u kampanji, sreću i zdravlje obitelji u sljedećoj godini. Vatrase u noći s Badnjaka na Božić nije gasila.

Božićno jutro oduvijek je bilo za-uzeto spremanjem hrane za užinu. Dok bi muškarci obavljali ono najnužnije u štali, žene su spremale šugo od kokoške,

kupus s ov-com ili svini-j e t i n o m . Slatkiša tada nije bilo, a za najmlađe su bili orasi i suhesmokve. Na misu, oko podneva, svi su zajedno odlazili u Sutivanac. Dan bi protekao u zajedničkom druženju, obitelji su bile na okupu. A njezina je u Bašićima tada brojala 21 člana.

Drugi dan za Božićom, također se blagovalo i redovito se posjećivalo najmilije.

Nova godina, priča teta Foška, nije se na poseban način obilježavala. Veči je praznik bio na Sveta tri kralja kada se ponovno odlazilo u crkvu. Toga dana su žene na blagoslov nosile vodu kojom bi po povratku škropile kuću i blagoslovile je za narednu godinu.

U malo selo Pavlići, 94-godišnjakinja Fuma Pavlić, stigla je davne 1934. godine, još kao dvadesetogodišnja djevojka. Uz svoju kćerku Mariju i zeta Romana, tek je u kratkim riječima opisala svoj težački život. Iako sve čuje, slabije govori zbog bolesti koja ju je nedavno zadesila. Međutim nuda se da će dočekati svoj 95. rođendan koji slavi 29. svibnja.

Kako kaže, iz bogate obitelji Rojnić iz sela Rojnići na Gočanu, došla je bliže Barbanu u još jednu težačku i bogatu familiju Pavlić. Iz mnogobrojne u još jednu mnogobrojnu familiju. Starija sestra Marija već se bila udala u Pavliće u ovu obitelj, pa je za sobom povukla i mlađu sestruru. Fuma je svog parona Ivana, koji je od nje bio stariji sedam godina, upoznala dok su skupa odlazili na misu na Prnjane, a vjerojatno je presudnu ulogu u ovoj životnoj priči odigrala starija sestra. Sretan, ali i težak seljački život, nastavila je u novoj obitelji.

- Se delalo, svi smo pomogli jedan drugega. Sedan nas je bilo u fameji u Rojnići i svi smo delali u kampanji. Stariji su rekli da nan ni potriba da gremo u školu. Tribalo je čuvati blago i pomoći. Kad san došla u Pavliće, tu he je bilo već osan. Moja je sestra već tu bila sedan lit i imala je četiri dice. Dica su jedan drugega čuvali i nikad njen ni bilo dosadno. Hodili su okolo, pomogli su u kampanji, čuvali su ovce i goveda. Imali smo oniput 50-60 glav ovac, osan govedi, dva konja i karetu. Bili smo bogata fameja, a imali smo i hlapce. Vajk smo imali ča za ist, ali nismo imali čuda šoldi. Tega ni bilo. Ali drugima je bilo i huje, dica su drugima bila lačna. Mi tega nismo provali. Ja i sestra smo si vajk pomogle. Ona je više delala u hiži, a ja san vajk pomogla u kampanji, priča teta Fuma.

Sve potrepštine su se nabavljale u Barbanu, koji im je bio „za prvi“. Ali u veće nabavke, što se tiče odjeće, ali i ostalih poslova, odlazilo se u Vodnjan koji je tada bio centar svega. Vodnjan se pohodilo i na feštu svetoga Blaža, kada se odlazilo na svetu misu. Posebno se slavio i Božić, koji je za ovu familiju bio najveći blagdan. Tada se doduše nije toliko trošilo, ali po bogatoj trpezi znalo se da je to ipak poseban dan.

- Sve se za taj dan učistilo, ali se ni niš posebno kitilo, kako se to danas dela. Svi su bili na kupu i to je bilo ono najlipše. Za Viliju Božju se postilo cili dan, a navečer se ilo bakalaj, sočivo i broskva. Svi su onda pili vino, i mlađi i stari. Prontivali su se i mulinci da se ljudi zaslade kad bi se tornali z maše. Na Ponoćnicu smo hodili u Barban. Svi narod z Barbanštine se skuplja i hodija

za njega bilo potrebno malo više potrošiti. Priprema bakalara je, pohvalila se, uвijek bila specijalnost njezina supruga Josipa.

Nakon večere, svi bi se zaputili na polnoćku u crkvu svetog Mateja na Ceru. Nije bilo teško preko šume, poljskim putovima, izgubiti sat vremena da se posluša riječ župnika u toj svečanoj noći. Nakon

Božićom, također se blagovalo i redovito se posjećivalo najmilije.

Nova godina, priča teta Foška, nije se na poseban način obilježavala. Veči je praznik bio na Sveta tri kralja kada se ponovno odlazilo u crkvu. Toga dana su žene na blagoslov nosile vodu kojom bi po povratku škropile kuću i blagoslovile je za narednu godinu.

DEVEDESETOGODIŠNACI: FUMA PAVLIĆ iz Pavlići, 94 lita

Kapuz z ovcon za Božić

na noge u crikvu. Po noći se čulo kako kantaju, se vesele i se zovu. To je bilo ništo najlipše i škoda da danas ni tega. Znan i da se na Viliju Božju hitalo iz puške kako bi se proslavilo rođenje Božića. Na Božić su jeni hodili na prvu, a drugi na drugu mašu. Jeni na Prnjane, drugi u Barban. Pokle bimo svi skupa užinali. Bi se protivna kapuz z ovcon, fuži z meson, juha. Ki je ima telca, bi si njega pronta, ali ritko ki, aš su ljudi telce onda prodavalni da bi platili porez. Drugi dan za Božićon bi cila fameja pošla u goste.

Vilija Bojža i Božić u Pavlići

Za Viliju Božju se postilo cili dan, a navečer se ilo bakalaj, sočivo i brosva. Svi su onda pili vino, i mлади i stari. Prontivali su se i mulinci da se ljudi zaslade kad bi se tornali z maše. Na Ponoćnicu smo hodili u Barban. Svi narod z Barbanštine se skuplja i hodija na noge u crikvu. Po noći se čulo kako kantaju, se vesele i se zovu. To je bilo ništo najlipše i škoda da danas ni tega. Znan i da se na Viliju Božju hitalo iz puške kako bi se proslavilo rođenje Božića. Na Božić su jeni hodili na prvu, a drugi na drugu mašu. Jeni na Prnjane, drugi u Barban. Pokle bimo svi skupa užinali. Bi se protivna kapuz z ovcon, fuži z meson, juha. Ki je ima telca, bi si njega pronta, ali ritko ki, aš su ljudi telce onda prodavalni da bi platili porez. Drugi dan za Božićon bi cila fameja pošla u goste.

tiva kapuz z ovcon, fuži z meson, juha. Ki je ima telca, bi si njega pronta, ali ritko

ki, aš su ljudi telce onda prodavalni da bi platili porez. Drugi dan za Božićon bi cila fameja pošla u Rojniće u goste, govori ova starica.

Nažalost, rat je uništilo ovu težačku svakodnevnicu. I ovoj je obitelji, kao i mnogima na Barbanštini, donio tragediju. Teti Fumi rat je oduzeo muža koji je poginuo u prosincu 1944. godine. Ostala je udovica sa samo 29 godina, nikad se kasnije nije preudavala. S njome je ostalo četvoru malodobne djece - Mate, Marija, Mikula i Tone. Kada se sjeća tih ratnih godina, kaže da je probala puno i previše straha. Pomagala je partizanima i svima onima koji su ih podržavali. Vodila ih je preko ceste, ukazivala na neprijatelja. Za sve je to, kaže, bila potrebna velika hrabrost, ali o tome se u tim trenucima nije razmišljalo. Smrt muža bilo je lakše prebroditi u blizini muževe obitelji i sestre, koji su joj oduvijek u svemu pomagali. Nakon njegove smrti, Fuma se sa svojoj djecom odvojila u zasebni dio kuće.

- Danas je u svemu bolje nego što je bilo nikada. Sada se sve dela z trahtori. Lakše je tako delat u kampanji, a svejeno ljudi sve manje delaju. I za ženu je dan danas lakše delat. Nikad je žena morala delat i u hiži i u kampanji uz muške. Bilo je to teško fizičko delo, zaključuje ova devedestčetverogodišnja starica.

POPULARNI BARBANCI: ALEN LAZARIĆ, popularni istarski pjevač rodom iz Labinštine, živi u Manjadvorcima

Odmaram od festivala uz obitelj

Istarskoj publici poznati pjevač Alen Lazarić, inače s Labinštine, koji živi u Manjadvorcima, uzeo je kratki predah od festivala, snimanja novih pjesama i albuma. Kako sam kaže, u posljednje vrijeme više vremena posvećuje svojoj obitelji, a ne zapostavlja ni svirke uživo.

- Na festivalu Melodije Istre i Kvarnera nastupao sam deset godina, a sada sam uzeo mali predah. To je odlično mjesto gdje se mladi pjevači mogu promovirati i gdje se mogu čuti njihove pjesme. Ja sam na MIK došao 1996. kada sam pobijedio na manifestaciji Moj prvi MIK. Tada sam nastupio s pjesmom „Radi tebe“. U tih deset godina, dva sam puta osvajao nagrade. Prvu nagradu stručnog žirija osvojio sam 2002. s pjesmom „Vapor moje mladosti“, koju je skladao Bruno Krajcar, tekst napisao Danijel Načinović, a za aranžman je bio zaslužan Robert Grubišić. Godinu dana kasnije osvojio sam treću nagradu stručnog žirija za pjesmu „Luna šeće nad Kvarnerom“, za koju su zaslužni Načinović i Grubišić, kaže Lazarić. Osim na MIK-u, nastupao sam i

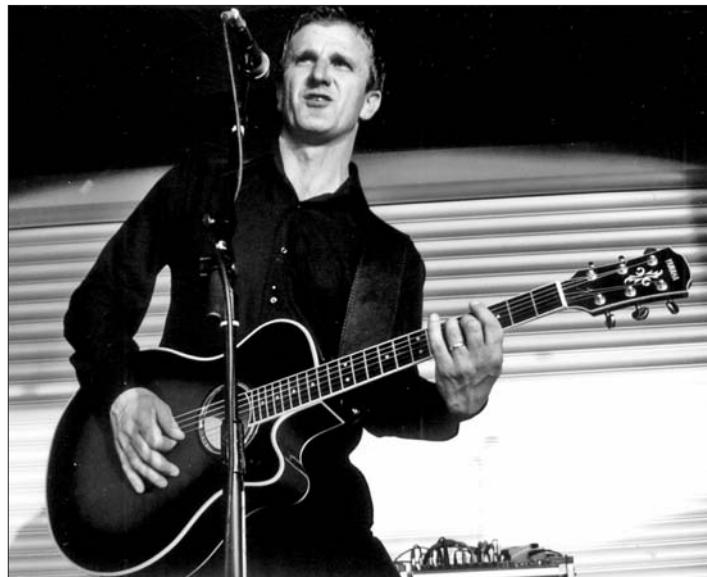
na Dori 2002. godine s pjesmom „Sve ljubavi mog života“ (B. Krajcar-B. Zlatanović-E. Stanić).

Prvi, i zasad zadnji, album izdao je prije deset godina pod nazivom Albona, u kojem je za polovicu pjesama sam napisao tekst i glazbu.

- Nakon tog albuma, snimio sam još puno pjesama i svi me pitaju kada će konačno objaviti album na kojem će se one naći. Nadam se da će to uskoro realizirati. Puno mi vremena oduzima posao te svirka uživo, posebno tokom turističke sezone, tako da ostaje jako malo vremena za sve ostalo, kaže

ovaj pjevač u duši roker.

Inače, glazbom se bavi još od 15. godine, s time da je uživo s bendom počeo nastupati prije petnaest godina. On i njegovi Andželi česti su gosti mnogih restorana i terasa na zapadnoj obali Istre tokom ljeta, a i zime se mogu čuti u mnogobrojnim lokalima. Nadamo se da ćemo ovog samoukog glazbenika ubrzo čuti i na radio stanicama s nekom novom pjesmom.

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15:30 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 19:30 sati
subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470

VODOTEHNAMONT
vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

**VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE**

IZO d.o.o.
Balići 18
52341 Žminj
tel. 300 270

IZO d.o.o.
STROJEVI, OPREMA
PREHRAMBENA PROIZVODNJA

KRUH, TORTE I KOLAČI ZA SVE PRIGODE

DURAVIT

export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula

•BION•

**OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE
USLUGE AUTOKORPE**

**MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT**

ivicaban@gmail.com

RENCO d.o.o.

**tel: 052 567327
fax: 052 382592
gsm: 098 219454, 098 9838008**

SignalSistem

**Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama**

www.signalsistem.hr

OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203

tel.: 052/878-276

gsm.: 098/738-925

PROJEKTIRAMO OBJEKTE

SVE VRSTE GRADNJE

KROVOPOKRIVAČKI RADOVI

VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarnu d.o.o.
vl. Maden i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188
gsm: 098 701-812
e-mail:fermal@inet.hr

ŽELIZAR

ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 224 404

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

SLOBODNOSTOJEĆA KUĆA SA 3 APARTMANA I APARTMANI UZ SAMO MORE - KRNIČKI PORAT

DE CONTE

Labin, Pulska 2, Tel. 052 853 195, Mob: 091 538 1058, e-mail: de-conte@pu.htnet.hr

**PRODAJA POSLOVNIH PROSTORA, STANOVA, APARTMANA, KUĆA
I ATRAKTIVNIH ZEMLJIŠTA NA RAZNIM LOKACIJAMA**

POSLOVNI CENTAR - PULA

STAMBENO-POSLOVNI CENTAR - LABIN

